

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2018

Dominika Krucká

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

Porovnání pravidel rope skippingových organizací
International Rope Skipping Federation a World Jump
Rope Federation

Comparison of rope skipping technical regulation in
International Rope Skipping Federation and World
Jump Rope Federation

Dominika Krucká

Vedoucí práce: PaedDr. Jana Hájková

Studijní program: Specializace v pedagogice (B7507)

Studijní obor: Tělesná výchova a sport se zaměřením na
vzdělávání – Výchova ke zdraví se zaměřením na vzdělávání

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Porovnávání pravidel rope skippingových organizací International Rope Skipping Federation a World Jump Rope Federation potvrzuji, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 20.4.2018

Poděkování:

Mnohokrát děkuji PaedDr. Janě Hájkové za její odborné vedení, ochotu, cenné rady, čas a trpělivost, jež mi poskytla při zpracování této bakalářské práce.

Abstrakt:

Cílem práce je porovnání pravidel mezinárodních rope skippingových organizací International Rope Skipping Federation a World Jump Rope Federation. Je určena všem příznivcům tohoto sportu, zejména těm, jež se rozhodují, ke které z výše zmíněných organizací se přiřadit. Zároveň se práce zabývá představením tohoto mladého všestranného sportu, jeho historií, vznikem obou organizací a jeho současným zastoupením ve světě. Je proto určena také všem učitelům, sportovcům, rodičům a ostatním, kteří si chtějí rozšířit znalosti o tomto sportu. Ve výzkumné části práce se zabývám hledáním odlišností v pravidlech a porovnáváním dle vybraných kritérií.

Klíčová slova:

Rope skipping

Mezinárodní rope skippingové organizace

Pravidla rope skippingu

International Rope Skipping Federation

World Jump Rope Federation

Abstract:

The main objection of this bachelor thesis is comparison of technical regulation in International Rope Skipping Federation and World Jump Rope Federation. Serving purpose mainly for any athlete in this sport who is undecided about which federation to join. Starting with introduction, brief history of the sport and the foundation of both organizations. It can therefore also be useful to anyone interested in deepening their knowledge about this fairly new sport. then technical regulations ending with comparison based on chosen criteria. As a result of this thesis I would like to offer the reader an explanation of the differences in technical regulations ending with comparison based on chosen criteria.

Key words:

Rope skipping

Technical regulations in ropeskipping

International Rope Skipping Federation

World Jump Rope Federation

Obsah

1	Úvod.....	8
2	Cíl, problémové otázky a postup práce.....	9
3	Teoretická část	10
3.1	Pojem rope skipping	10
3.1.1	Základní formy rope skippingu.....	11
3.1.2	Typy švihadel v rope skippingu.....	12
3.1.3	Zařazení rope skippingu do gymnastických sportů	13
3.2	Historie rope skippingu.....	15
3.2.1	Historie rope skippingu ve světě.....	15
3.2.2	Historie rope skippingu v České Republice.....	17
3.3	Mezinárodní rope skippingové organizace	18
3.3.1	Historie a současnost International Rope Skipping Federation	18
3.3.2	Historie a současnost World Jump Rope Federation	20
3.4	Soutěže v rope skippingu ve světě.....	21
3.4.1	Soutěže v rope skippingu u nás.....	23
4	Metody a postup bakalářské práce.....	24
5	Představení a porovnání hlavních soutěžních disciplín a soutěžních kategorií v rope skippingu.....	25
5.1	Soutěžní disciplíny.....	25
5.1.1	Single Rope Speed	25
5.1.2	Power events	28
5.1.3	Single rope Freestyle.....	31
5.1.4	Wheel formation	45
5.1.5	Double dutch speed.....	46
5.1.6	Double dutch Freestyle	48
5.2	Soutěžní kategorie.....	56
6	Diskuze	60
7	Závěry	65
8	Seznam použité literatury	66
9	Přílohy.....	68

9.1	Přílohy – rozhovory	68
9.2	Přílohy – obrázky	74

1 Úvod

Téma své bakalářské práce „Porovnávání pravidel rope skippingových organizací International Rope Skipping Federation a World Jump Rope Federation“ jsem si vybrala proto, že se již několik let aktivně tomuto sportu věnuji. V současné době působím v pražském týmu Jump It. S týmem se věnujeme exhibicím, ale také trénování dětí a dospělých.

Lituji, že jsem se k rope skippingu jako sportu nedostala mnohem dříve a zároveň jsem vděčná za to, že jsem se k tomuto sportu dostala ve věku, kdy jsem ještě schopná se velké množství věcí naučit. Zcela zásadním při objevení tohoto sportu bylo setkání s Adrienn Banhegyi, bývalou mistryní světa v rope skippingu a performerkou Cirque du Soleil. Adrienn je původem z Maďarska, ale řadu let působila v České Republice i ve světě a dodnes se snaží o rozšíření tohoto sportu do povědomí širší veřejnosti.

Přestože je v celku paradoxní, že si většina dospělých lidí v České Republice napříč generacemi pamatuje švihadlo z dětství, a na většině základních škol mají švihadla v tělocvičnách, a dokonce je i používají, jen velmi malá část lidí ví, že rope skipping dnes existuje jako samostatný sport. Z dětství všichni znají skoky (v rope skippingu se složitějším skokům říká triky) jako tzv. vajíčko, nebo tzv. dvojšvih, a většinou si i myslí, že s naučením těchto triků vyčerpali vše, co se lze se švihadlem naučit. Málo kdo dnes ví, že výše zmíněné triky nejsou více než pouze základním odrazovým můstkem pro další složitější triky, kterých dnes existuje nepřehledné množství. Většinou lidí zůstává utajeno, že skokani po celém světě neustále vymýšlejí nové triky a posouvají tak hranice toho, co se před pár lety i těm nejzkušenějším v tomto sportu zdálo nemožné. Přicházejí mladší skokani a poráží předešlé rekordy jak v rychlosti, tak v náročnosti triků a kreativitě. Je to krásný, náročný sport a jednou z mnoha výhod je jeho různorodost. Má disciplíny, v kterých se měří pouze stopkami, exaktně a objektivně, ale i disciplíny kde se posuzuje kreativita a hodnotí se subjektivně.

Rope skipping má svá pravidla, disciplíny a zastupují je v současnosti celosvětově dvě organizace: International Rope Skipping Federation a World Jump Rope Federation. V únoru 2018 obě federace oznámily, že se do dvou let sloučí v jednu organizaci zvanou International Jump Rope Union. Tento krok však bude znamenat, že v průběhu jednoho roku musí zástupci obou organizací vytvořit nová jednotná pravidla. Tato práce se tak zabývá velmi aktuální otázkou v tomto sportu.

2 Cíl, problémové otázky a postup práce

Cílem práce je porovnání pravidel mezinárodních rope skippingových organizací International Rope Skipping Federation (dále jen FISAC-IRSF) a World Jump Rope Federation (dále jen WJRF) na základě vybraných kritérií.

Vzhledem k faktu, že obě organizace oznámily vznik jednotné organizace International Jump Rope Union (dále jen IJRU) do roku 2020, bude se komise složená z odborníků zastupující FISAC-IRSF a WJRF zabývat porovnáváním pravidel obou organizací a vytvořením nových pravidel, která představí v roce 2019. Problémové otázky stanovené níže jsou proto velmi aktuální.

Problémové otázky:

1. V čem jsou zásadní rozdíly pro soutěžící na soutěžích International Rope Skipping Organization oproti soutěžím World Jump Rope Federation?
2. V čem spočívají výhody a nevýhody způsobu rozhodování v disciplínách *Freestyle* u International Jump Rope Organization a World Jump Rope Federation?

Postup bakalářské práce:

- Uceleně popsat a vymezit jednotlivé disciplíny
- Nalézt a porovnat rozdíly v pravidlech obou organizací
- Základní kritéria pro porovnání jsou:
 - 1) Disciplíny vymezené v pravidlech obou organizací
 - 2) Délka trvání
 - 3) Soutěžní prostor
 - 4) Zvukové signalizace
 - 5) Počet rozhodčích
 - 6) Způsob rozhodování
 - 7) Úroveň obtížnosti (pouze u volných disciplín *Freestyle*)
 - 8) Penalizace
 - 9) Výpočet finálního skóre
 - 10) Věkové kategorie

3 Teoretická část

3.1 Pojem rope skipping

Rope skipping dnes existuje jako samostatné sportovní odvětví, jedná se o soutěžní formu skákání přes švihadlo. Vyvinul se z klasického skákání přes švihadlo, jak jej známe např. z hodin TV nebo jako jedno z náčiní používané v moderní gymnastice. V české literatuře se hovoří o skákání přes švihadlo takto:

„Cvičení s tzv. krátkým švihadlem je účinné cvičení základní a rytmické gymnastiky využívané v hodinách školní tělesné výchovy i ve spolkové tělovýchově. Je častou součástí speciální přípravy sportovců a účelově zaměřených programů pro děti a mládež. Typickým cvičením jsou přeskoky přes kroužící švihadlo. Složená švihadla na půl, či čtvrt délky můžeme využít podobně jako tyče pro účinná cvičení pohyblivosti, pasivní protažení i posilování. Dlouhá švihadla (5-6 m) se využívá pro podběhy i přeskoky. V některých zemích se používají taková cvičení, při kterých se krouží dlouhými a krátkými švihadly současně.“ (Skopová, 2013, str. 135)

Nejčastěji lze dnes v praxi vidět využívání švihadla jako prostředek pro zlepšení fyzické kondice u volejbalistů, basketbalistů, boxerů, ale i u jiných vrcholových sportovců. Zároveň lze skákání přes švihadlo čím dál častěji pozorovat v posilovnách, a v posledních několika letech i v komerčně rozšířeném cvičebním programu CrossFit.

Moderní pojem rope skipping lze do českého jazyka přímo přeložit jako skákání přes lano (v tomto kontextu švihadlo). Pojmy rope skipping, jump rope a skákání přes švihadlo jsou identické pojmy volně zaměnitelné. Jediným rozdílem mezi pojmy rope skipping a jump rope je jejich původ. Pojem rope skipping je původem z britské angličtiny. Pojem jump rope pochází z americké angličtiny. Skákání přes švihadlo je českým překladem názvu pro tento sport, avšak v češtině se pro přesnější označení soutěžní formy tohoto sportu, zejména z důvodu svého původu, používá pojem rope skipping. Je tomu tak například i v Belgii, a dalších zemích, kde má rope skipping již svou tradici a pro srozumitelnější označení se používá pro název sportu i většinu jednotlivých disciplín a triků anglických názvů. V praxi používáme z pravidla anglické názvy pro jednotlivé disciplíny a triky i u nás, a proto jejich označení zazní v anglickém originálu i v této práci. U známého triku „vajíčko“, jak jej známe z hodin TV, se v praxi využívá anglického názvu *cross*. Z pravidla však platí, že pro většinu dalších triků neexistuje český překlad, nebo jen překlad hovorový, který se zaměňuje s anglickým názvem. Např. pro trik *toad* se nepoužívá překlad, či jiné české označení.

Jedná se o něco trochu jiného než o klasické dětské, tělovýchovné, či čistě kondiční skákání přes švihadlo. Rope skipping je, jak již bylo řečeno, samostatné sportovní odvětví, jež má své rychlostní a volné disciplíny.

Rope skipping si u nás buduje svou tradici od roku 2005 a takto jej specifikuje jedna ze zakladatelek prvního rope skippingového týmu v České Republice Mgr. Jana Beránková: „Při osvojování techniky cvičení se švihadlem ovlivňujeme dovednost odrazu (různé druhy přeskoků), rychlost pohybu dolních končetin (frekvence přeskoků), dynamickou sílu dolních končetin (výška výskoku), manipulační dovednosti (souhra pohybu náčiní a těla), dynamickou rovnováhu (souhra vnitřních sil), celkovou rytmizaci (soulad pohybu v čase a prostoru). Rope skipping je cvičení koordinační, rychlostní, vytrvalostní i silové. Podporuje kreativitu, hravost, cit pro rytmus, časování pohybu a týmovou spolupráci. Rope skipping je aktivita, která je řazena do skupiny tzv. „high impactových“ cvičení. Jedná se o pohyb s vyšším nárokem na ztížení kloubního aparátu, ale i kardiovaskulárního systému. Rope skipping je určen pro zdatné a zdravé cvičence s předešlou kondiční přípravou.“ (Beránková, 2004)

V současné podobě rope skippingu skokani (obvykle užívaný termín z anglického jazyka „skipper“ nebo „jumper“ v češtině překládán jako skokan) mohou za jednu hodinu tréninku spálit až 800 kcal, a dá se s nadsázkou říci, že je od nich vyžadována vytrvalost běžce na dlouhé tratě, rychlost sprintera, cit pro rytmus tanečníka a zároveň obratnost gymnasty. Jedná se o dynamicky se rozvíjející sport, kde původní skokani vedle dnešní mladé generace vypadají jako absolutní amatéři. Je již dnes běžné na soutěžích vidět rondát se saltem vzad ve dvojšvihů pozadu, salto vpřed ve trojšvihů, i dvojité salto. Dále to vše a složitější akrobatické prvky i v disciplíně *double dutch*. Rope skipping je svou komplexností zároveň individuálním sportem, ale i sportem týmovým. (Swanson, 2017)

3.1.1 Základní formy rope skippingu

Mezi základní formy rope skippingu, ze kterých dále vyplývají jednotlivé disciplíny řadíme:

- *Single rope* – kde skáče jeden skokan s jedním švihadlem. (Viz obrázek č.1) Tato forma se příliš neliší od klasického pohledu na skákání přes švihadlo. Je to ta forma hojně využívaná v dalších sportech. Její výhodou je jednoduchost. Je zapotřebí jednoho skokana s jedním švihadlem, který může trénovat kdekoliv a kdykoliv, sám nebo s ostatními členy týmu. Lze s ostatními skokany tvořit synchronizované sestavy. Lze soutěžit jak vy rychlosti (disciplíny *Single Rope Speed*), tak v kreativě (disciplíny

Single Rope Freestyle). Existuje nepřeborné množství triků, které se dají různě kombinovat a vytvářet tak nové zajímavé kombinace i nové triky.

- *Wheel formation* – kde skáčí dva skokani držící dvě švihadla, vždy zároveň jeden skokan drží jednu rukojeť svojí a jednu rukojeť švihadla toho druhého. (Viz obrázek č. 2) Pohyby paží jsou nesoudobé, střídavě vždy jeden skokan přeskakuje švihadlo. Tato forma je velmi náročná na koordinaci pohybů, komunikaci obou skokanů, unikátní načasování a pohotovou reakci. V této formě se nesoutěží na rychlost, pouze soutěží se pouze ve volných sestavách (*Freestyle*). I zde existuje velký počet triků, jež lze nekonečně různě kombinovat.
- *Double dutch* – dvě dlouhá švihadla, kterými točí dva skokani proti sobě, přičemž další jeden, až několik skokanů, skáče uprostřed dvou točících se švihadel. (Viz obrázek č.3) Jedná se o týmovou formu skákání přes švihadlo, jež je mezi skokany velmi atraktivní. Forma *double dutch* z, na první pohled, individualistického sportu vytváří sport týmový, kde je důležitá nejen komunikace, ale i výše zmíněné načasování, rytmus, koordinace, rychlost reakcí, vzájemná pomoc, jež následuje následná radost ze společného úspěchu. I v této formě jako v *single rope* lze zavodit jak v rychlosti (*Double Dutch Speed*), tak v kreativitě (*Double Dutch Freestyle*). Existuje mnoho různých triků jak pro skokany uvnitř, tak pro ty, jež točí švihadly. Zároveň v posledních letech vytvořila prostor pro širší využití akrobacie a dalších gymnastických i tanečních prvků. (Beránková, 2011)

3.1.2 Typy švihadel v rope skippingu

Mezi základní vybavení v rope skippingu vedle kvalitní obuvi patří jediné – švihadla. Vzhledem k výše zmíněnému množství různých forem rope skippingu existuje i několik typů švihadel, kde každý typ je vhodný pro jinou formu rope skippingu (viz. obr. č 4).

- a) Švihadlo trikové, využívané pro *Single Rope Freestyle* nebo *Wheel Formation*. Existuje v několika různých provedeních, a v různých zemích a klubech jsou pro disciplíny *Single Rope Freestyle* dle pokročilosti a osobní preference využívány všechny druhy trikových švihadel. Dva základní parametry jsou délka rukojeti – dlouhá nebo krátká (viz obr. č. 5 a 6) a materiál lana – kabel či korálky (viz obr. 5 a 7). Korálková švihadla jsou těžší a pomalejší, kabelová švihadla naopak lehčí a rychlejší. Pro začátečníky je obecně nejvhodnější korálkové švihadlo s dlouhou rukojetí. Zásadou pro správnou délku je, že když se cvičenec postaví na střed švihadla a rukojeti budou směřovat kolmo vzhůru, měly by sahat do podpaží.

- b) Švihadlo „speedové“ (rychlostní), využívané pro rychlostní disciplíny *single rope speed* se zásadně liší od trikového švihadla v obou parametrech. Má vždy jen krátké rukojeti a místo kabelu nejčastěji tenké ocelové či teflonové lanko. Občas může být lanko potaženo gumou (bude těžší – lépe kontrolovatelné pro začátečníky). Moderní typ „speedového“ švihadla disponuje speciálním ložiskovým systémem části propojení kabelu s rukojetí, jež umožňuje extrémně vysokou rychlost otáčení. (Viz obrázek č. 8)
- c) Švihadla na *double dutch*. Zde ve velké míře platí to, co pro švihadla pro *single rope*, s tím rozdílem, že budou vždy potřeba dvě stejně dlouhá švihadla a délka bude záležet na požadovaném počtu skokanů uprostřed. Pro volné disciplíny se využívají dlouhá korálková švihadla s dlouhou rukojetí, nebo obyčejná lana s uzly na obou koncích (podobná švihadlům, jež se používají v moderní gymnastice). Pro rychlostní disciplíny se pak využívají dlouhá kabelová švihadla s dlouhou rukojetí. (Beránková, 2011)

Zajímavostí z osobního pozorování je různý lokální výskyt využívání jiných typů trikových švihadel. Zatímco v Evropě byly dle zповědi Adrienn Banhegyi (viz příloha č. 4) dříve používány kratší rukojeti, dnes je již zcela nahradily delší rukojeti. To ovšem neplatí pro skokany ze Spojených států Amerických, kteří naopak ve valné většině využívají krátké rukojeti. Obecně však pro většinu zemí platí, že korálková švihadla využívají děti a začátečníci, kabelová pak pokročilí. Na soutěžích světové úrovně mezi špičkovými skokany však lze vidět jak kabelová, tak i korálková triková švihadla. Výběr švihadla je tedy částečně dán tradicí, preferencí klubu, ale hlavně osobní preferencí.

3.1.3 Zařazení rope skippingu do gymnastických sportů

„Gymnastiku chápeme jako otevřený systém metodicky uspořádaných pohybových činností esteticko-koordinačního charakteru se zaměřením na tělesný a pohybový rozvoj člověka, na udržení a zlepšování zdraví.“ (Skopová, 2013, str. 13)

Jak je známo, mezi základní sportovní odvětví gymnastiky řadíme sportovní gymnastiku, moderní gymnastiku, skoky na trampolíně, sportovní akrobacii, sportovní aerobik, TeamGym, aerobik fitness družstev, akrobatický rokenrol, fitness jednotlivců, estetickou skupinovou gymnastiku. Dále druhy gymnastiky, jež nemají soutěžní charakter dělíme na: základní gymnastiku, rytmickou gymnastiku a aerobik. (Skopová, 2013)

Je pravda, že švihadlo je vedle stuhy, míče, kuželů a obruče jedno ze základních náčiní využívaných v rytmické a moderní gymnastice. Švihadlo využívané v rytmické a moderní

gymnastice je švihadlo konopné či syntetické, bez držátek, na obou koncích zakončené jedním nebo dvěma uzly. Mezi základní techniky cvičení patří komíhání, kroužení, osmy, přeskoky švihadla, vyhazování a chytání. (Šťastná, 1993)

Vedle výše zmíněných technik cvičení využívaných při cvičení se švihadlem v moderní gymnastice, se v rope skippingu využívá dále i prvků ze sportovní gymnastiky a akrobacie, neomezeně dle představitosti a obratnosti skokana, nejčastěji však např. stoj na ruce, kotoul vpřed, kotoul vzad do stoje na ruce, přemet stranou, rondát, přemet vpřed, přemet vzad, salto vpřed, salto vzad, arab a další... Vedle těchto prvků se využívá i prvků ze sportovního aerobiku, převážně skoky s dopadem do kliky (tzv. pushup viz obrázek č. 8) nebo do bočního rozštěpu tzv. split (viz obrázek č.9). Stejně jako v moderní gymnastice, aerobiku, či v akrobatickém rokenrolu je konkrétně pro disciplíny jako *Single Rope Freestyle*, nebo *Double Dutch Freestyle* významné využití hudebního doprovodu, a hlavně cit pro rytmus a správné využití hudby v sestavě.

Beze sportu tento sport vychází z gymnastických sportů. Jelikož však nelze s jednoznačností přiřadit soutěžní rope skipping pouze jen k jednomu výše zmíněnému sportovnímu odvětví gymnastiky, vzhledem k vyčlenění a rozmanitosti tohoto sportu a vzhledem k využívání různých prvků jak z moderní gymnastiky, tak ze sportovní gymnastiky i aerobiku, můžeme říci, že z povahy sportu by se nejlépe tento sport dal zařadit do skupiny neolympijských gymnastických sportů.

Nemusí tomuto zařazení ovšem být navždy, jelikož jsou snahy o prosazení tohoto sportu mezi gymnastické olympijské sporty značné, a trvají již řadu let. V současnosti je rope skipping zařazen v USA do tzv. Juniorských Olympijských her (pořádají se každoročně od roku 1967 ve Spojených Státech Amerických). Již od roku 2001 se výkonný ředitel FISAC-IRSF, Ron Kappert, aktivně prosazuje o zařazení tohoto sportu do programu Olympijských her, avšak stále bezvýsledně. Přestože se den ode dne tento sport dále rozvíjí, nedosáhl zatím stabilní kvóty 40 zemí, jež by soutěžily na mezinárodním poli pro kvalifikaci na olympijské hry. Stále chybí zhruba 10 zemí, avšak s postupným rozvojem tohoto sportu převážně na Africkém kontinentu se tento sen pro více než 10 tisíc aktivně soutěžících skokanů po celém světě možná jednou stane skutečností. (Swanson, 2017)

3.2 Historie rope skippingu

3.2.1 Historie rope skippingu ve světě

Dle překladu originálu anglického článku z oficiálních internetových stránek FISAC-IRSF se moderní rope skipping vyvíjel následovně:

Skákání přes švihadlo bylo praktikováno po staletí po celém světě. První zkušení výrobci švihadel pocházeli ze starověké Číny. Při oslavách nového roku bylo v Číně tradičně využíváno při hře s názvem Sto přeskoků přes švihadlo. Švihadlo se užívalo ke skákání ve Fénicii i Egyptě. Na několika antických malbách malíři vyobrazili děti hrající si skákáním přes švihadlo.

Pravděpodobně má však moderní forma rope skippingu původ v Nizozemí. Kolem roku 1600 AD s sebou první Nizozemští mořeplavci přivezli přes Atlantik i skákání přes švihadlo. V Hudson River Valley dva muži původem z Anglie, jež měli na starost řízení Nizozemské kolonie s údivem zaznamenali zvláštní skákání přes jedno i dvě lana. Nizozemské děti před domy skákaly přes švihadla v doprovodu různých her a písní, přičemž všechny byly v holandštině. V důsledku tohoto objevu tak angličtí gentlemani pokřtili tuto aktivitu jako tzv. *double dutch*. *Double* z angličtiny znamená dvojitý a *dutch* znamená holandský. Ve volném překladu tedy aktivita dnes známá jako *double dutch* lze volně přeložit do češtiny jako „dvojitý holand’an“.

Avšak až teprve ve 40. a 50. letech 20. století se tato aktivita zvaná *double dutch* stala hitem amerických ulic. Převážně ve městech dlážděných betonem, kde byl velmi omezen prostor na hru, dívky vyrazily do ulic s ideálně ještě mokrou šňůrou na prádlo a začaly přes ní skákat. Kolem roku 1950 však tuto aktivitu ve velkém málem vyhubil zájem mládeže o televizi a rádio. Jednoho dne si této zvláštní aktivity všiml new yorský policejní úředník a založil program s názvem „*Rope, not dope*“ jež měl za cíl snížit kriminalitu mladistvých v ulicích New Yorku. Kolem roku 1980 již existovalo mnoho týmů a skákalo přes 1500 skokanů v ulicích New Yorku. Zanedlouho tak vznikla první organizace sdružující všechny *double dutch* týmy s názvem American Double Dutch League (ADDL). Zajímavým průlomovým bodem pro tuto organizaci bylo partnerské propojení a sponzoring od amerického fast foodového řetězce McDonald's, jež se výrazně zasloužil o rozšíření tohoto sportu. S přítokem financí a velkou reklamou skrze pořádání soutěží v *double dutch*. O deset let později však spolupráce skončila a tím skončil i rozkvět ADDL. *Double dutch* se vrátil zpátky do ulic a s ním i děti.

Zatímco se vyvíjel *double dutch*, děti po celém světě skákaly přes švihadlo a s nimi jej dále využívali hlavně boxeři pro zvýšení fyzické kondice, také jej využívali fyzioterapeuti a sportovci pro kondici, rekreaci a zlepšení koordinace. Nikdo však do té doby nepomyslel na povýšení této volnočasové sportovní aktivity na samostatný sport. Skoro všichni uměli skákat přes švihadlo, nikdo však nepomyslel na existenci rope skippingu. Ani Richard Cendali, původem z města Boulder ze státu Colorado, nebyl výjimkou. Jakožto aktivní hráč amerického fotbalu dostal od trenéra za úkol pracovat na zvýšení své fyzické kondice. Ihned se zeptal trenéra: „Jak mám pracovat na své kondici?“ Načež mu trenér odpověděl: „Jednoduše, buďto budeš běhat hodinu po schodech na stadionu, nebo budeš 15 minut skákat přes švihadlo.“ Pro hráče amerického fotbalu byla odpověď jednoznačná, švihadlo je dívčí sport, tak začal běhat po schodech. Vše se změnilo s příchodem zimy, kdy schody byly kluzké a nebylo snadné za každého počasí běhat nahoru a dolů. Richard Cendali tak vzal do ruky švihadlo a začal skákat. Brzy již bylo pro něj obyčejné skákání moc jednoduché a naučil se tak využívat triky jako *criss-cross* (tzv. vajíčko), *side swing* (točení švihadla vedle těla) a *multiple unders* (tzv. dvojšvihy, trojšvihy, atd...). Tréninkové jednotky přibývaly na délce, intenzitě a zábavě.

Jakmile Richard Cendali dosáhl určité úrovně ve svých schopnostech skákat přes švihadlo, rozhodl se, jelikož byl zároveň učitelem tělocviku, představit svým žákům rope skipping. Žáci tímto sportem byli nadšeni a brzy začali vymýšlet nové triky. Brzy vzali do ruky i dlouhé švihadlo a začali vše kombinovat a vymýšlet nové triky jak v *single rope*, tak v *double dutch*. V tento moment se zrodil rope skipping.

Na počátku 70. let začal Cendali šířit tento sport po zbytku USA. Následně se svým týmem žáků vydal cestovat i po zbytku světa. Žáci vytvořili tým, který vystupoval a dělal ukázky toho, co vše je možné se švihadlem dělat. Za ubytování, stravu a možnost prodávat švihadla po každém workshopu, mohl šířit tento sport dále.

Na základě Cendaliho osvěty se začaly zakládat první světové organizace. V 90. letech byla založena organizace zvaná IRSO – International Rope Skipping Organization. Kontinentální organizace v Evropě zvaná ERSO – European Rope Skipping Organization byla rovněž založena o pár let později. Další organizace vznikaly v návaznosti v dalších oblastech světa např. v Asii či Austrálii.

3.2.2 Historie rope skippingu v České Republice

„Poprvé jsem se setkala s rope skippingem v polovině devadesátých let a naprosto mě to uchvátilo.“ Slova Mgr. Jany Černé (Beránkové) z katedry gymnastiky Fakulty tělesné výchovy a sportu UK. O deset let později Jana Černá přivedla rope skipping do České Republiky. Začala jej vyučovat v roce 2005 na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK a zároveň na fakultě založila i první rope skippingový tým. Stala se ambasadorkou ERSO a pořádá každoročně soutěže a workshopy pod záštitou České Rope Skippingové Asociace (ČRSA). Ke kurzům pro veřejnost a trenérským kurzům, kurzům rozhodčích a kurzům pro pedagogy Jana Černá zároveň vytváří a publikuje metodické příručky pro výuku rope skippingu. Převážně DVD, avšak připravuje i knihu. Zároveň ve spolupráci se svojí maminkou Janou Beránkovou vyrábí a prodává svá švihadla. (Stinglová, 2012)

Dle oficiálních webových stránek crsa.cz, je ČRSA v ČR jediným a výhradním zástupcem registrovaných členů v komunikaci s evropskou (European Rope Skipping Organization) a světovou (FISAC-IRSF) rope skippingovou organizací. Asociace „Pečuje o výchovu nových členů – skokanů (závodníků), vzdělávání trenérů a rozhodčích.“, jejím hlavním úkolem je, řízení, rozvoj a propagace rope skippingu na celém území ČR.

V návaznosti na práci Mgr. Jany Černé se zhruba ve stejné době do České Republiky na několik let přistěhovala i několikanásobná mistryně světa v rope skippingu Adrienn Banhegyi. Adrienn kontaktovala několik fitness studií a zahraničních škol, kde nabídla výuku rope skippingu a kontaktovala i Janu Černou a nabídla ji spolupráci. Skrze tuto spolupráci se Adrienn dostala do kontaktu se studentkami a členkami rope skippingového týmu Black Lamb, jež založila na UK FTVS Jana Černá. Pod taktovkou obou žen se členky týmu dostaly na soutěže světové úrovně. V roce 2013 vznikl nový rope skippingový tým zvaný Jump It. V čistě ženském složení se tým Jump It účastnil několika soutěží a nejcennější kov si zatím odvezl z Mistrovství světa v Paříži 2015, kde se umístil na 3. místě v disciplíně *Wheel Freestyle*. Druhým čistě mužsky zastoupeným týmem v Praze se v roce 2008 stal tým Skipping Boys, jež rovněž reprezentuje na soutěžích světové úrovně. V roce 2017 Skipping Boys soutěžili v disciplíně DDC (*Double Dutch Contest*) na mistrovství světa pořádaného WJRF. Následoval pak vznik dalších týmů v ČR, jako například tým Rebels O.K. Tento tým, původně založen roku 2007 jako tým věnující se sportovnímu aerobiku, se roku 2010 stal jen čistě rope skippingovým týmem. Tým se specializuje na nábor dětí a v současnosti je úspěšný na soutěžích po celé Evropě a každoročně přidá do sbírky řadu cenných medailí i z mistrovství světa. Dalším českým týmem, jež se již delší dobu pohybuje na české scéně je tým zvaný

Hedgehogs Jihlava (pod záštitou Sokola Jihlava založen roku 2010). Avšak existuje mnoho dalších menších týmů po celé České Republice, ať už v rámci Sokolských oddílů, či mimo ně.

3.3 Mezinárodní rope skippingové organizace

Od doby, kdy se rope skipping jako sport rozšířil do celého světa, vznikla řada mezinárodních i místních organizací, jež se zasloužila o rozvoj tohoto sportu na mezinárodní i lokální úrovni a zároveň podpořila vznik uceleného systému pravidel soutěží. Mezi dvě hlavní mezinárodní organizace, jež v současnosti pořádají nejvyšší soutěže na mezinárodní úrovni patří FISAC-IRSF a WJRF.

3.3.1 Historie a současnost International Rope Skipping Federation

Dle článku na oficiálních webových stránkách FISAC-IRSF.org se historie organizace odvíjela následovně: První organizace, jež se zabývala rozvojem rope skippingu jako sportu, se jmenovala International Rope Skipping Organization (IRSO). Byla založena Richardem Cendalim. Jednalo se o primárně organizaci úřadující v USA se dvěma zastupujícími zahraničními členy. V roce 1990 došlo k rozdělení na dvě organizace, přičemž vznikla nová konkurenční organizace zvaná World Rope Skipping Federation (WRSF).

Následně dle článku z oficiálních webových stránek usajumprope.org je patrné, že se díky soutěži nazvané World Invitational Rope Skipping Championship pořádané v letech 1993 obě organizace ve snaze stanovit univerzální pravidla pro tento sport o 5 let později znovu spojily a vytvořily organizaci zvanou United States Amateur Jump Rope Federation (USAJRF). Velkou pomocí v této době byl na území spojených států zásah Amateur Athletic Union (AAU), jež v roce 1995 navrhl zařazení rope skippingu jako sportu na seznam Juniorských Olympijských her – soutěže zvané AAU Junior Olympic Games pořádané v USA.

Zároveň na jiné soutěži rovněž v roce 1995, pořádané USAJRF v Kalifornském městě Santa Clara pořadatelé soutěže oznámili plány na vznik nové světové organizace s pomocí US Amateur Athletic Union (AAU). Mezi hlavní zakladatele měli patřit pouze aktéři z USA, což vyvolalo pochyby u ostatních zúčastněných zemí. Nelíbila se jim svrchovanost, kterou by měly spojené státy oproti ostatním. Následovaly dvě schůze, přičemž teprve na druhé schůzi roku 1996 v San Francisku se účastnily i ostatní následně zakládající země jako Belgie, Nizozemí, Švédsko (zastupující ERSO), Kanada, Austrálie a Maďarsko. Na základě schůze byl vytvořen první návrh názvu organizace, jež zněl: Federation Internationale de saut a la Corde (FISAC). Zároveň byl vydán první návrh manifestu a seznamu členů výboru. Prezidentem nově vzniklé organizace byl jmenován Eric de Boever z Belgie, vice prezidentem

Greg Bannerman z Austrálie, tajemníkem Geert Hoste z Belgie, pokladníkem Jean Hodges z USA, poradci Josh Henson a Nancy Bell (AAU) a dalšími poradci Kajsa Murmark ze Švédska, Eric Herber z Nizozemí a Richard Cendali z USA. Maďarsko a Kanada, jež měly být přijaty pod podmínkou, že sjednotí lokální organizace, se připojily o několik let později.

V roce 1997 se pořádalo první mistrovství světa (z angličtiny World Championship) v australském Sydney. Pořádalo se jednak jako podpora nově vzniklé organizace a zároveň tako „zátěžový“ test pro nově stanovená jednotná soutěžní pravidla, jež tvoří základní kostru pravidel používaných dodnes. Prvního mistrovství světa pod záštitou FISAC se účastnilo 8 zemí (USA, Jižní Korea, Švédsko, Maďarsko, Belgie, Kanada, Dánsko a hostující Austrálie) a dohromady kolem 120 skokanů. I přes relativně malou účast se soutěž vydařila a stanovila tak základ pro mistrovství světa pořádaná každý rok až dodnes.

V roce 2000 byl jmenován prezidentem FISAC Ron Kappert, jež se zasloužil o usídlení organizace v Kanadském Montrealu, ustanovení oficiálního loga a zároveň o připojení překladu francouzského názvu International Rope Skipping Federation k oficiálnímu názvu organizace. Plné znění organizace již od té doby dodnes ve zkratce FISAC-IRSF.

V roce 2005 byla vytvořena první oficiální příručka pro sjednocení pravidel pořádání soutěží FISAC-IRSF World Championships.

O 3 roky později bylo započato budování Africké rope skippingové organizace pod záštitou FISAC-IRSF v Jižní Africe.

První oficiální schůze výboru všech členů organizace pro nové ustanovení pravidel soutěží byla pořádána 2009 v Maďarském městě Budapešť.

O rok později se mezi organizace oficiálně uznávané FISAC-IRSF přidala i Asijská Rope Skippingová Federace.

Od roku svého založení do roku 2017 FISAC-IRSF uspořádala 12 mistrovství světa, v originálním názvu FISAC-IRSF World Championships (v pořadí od prvního k poslednímu):

1997 – Sydney, Austrálie

1999 – St. Louis, USA

2001 – Jižní Korea

2002 – Gent, Belgie

2004 – Gold Coast, Austrálie

2006 – Toronto, Kanada

2008 – Cape Town, Jižní Afrika

2010 – Loughborough, Velká Británie

2012 – Tampa, USA

2014 – Hong Kong, Čína

2016 – Malmo, Švédsko

2018 – Shanghai, Čína

Dle záznamů se na 11. FISAC-IRSF mistrovství světa účastnilo 30 zemí, z nichž 24 zemí bylo oficiálními členy organizace a 6 zatím členy dočasnými.

3.3.2 Historie a současnost World Jump Rope Federation

Historie WJRF není již tak snadno dostupná z oficiálních zdrojů, jako historie FISAC-IRSF. Okolnosti jejího vzniku jsou známy většinou z vyprávění. Na základě strukturovaného rozhovor s jedním ze zakladatelů WJRF Mikem Simpsonem (viz příloha č. 1), byla alespoň část informací zjištěna a uvedena na pravou míru.

První pohnutky k založení nové organizace nastaly údajně mnohem dříve, ale teprve v říjnu roku 2010 proběhlo ve městě Mason, Ohio, USA první oficiální zasedání 7 zakladatelů WJRF. Mezi zakladatele patří vedoucí tří největších rope skippingových týmů v USA a to jmenovitě: Denis a Amy Canady, Coach Rey, Patricia Frederick, Mike a Carmen Simpson, a nakonec Shaun Hamilton. K oficiálnímu založení došlo v roce 2011. Federace byla založena jako nezisková organizace ve městě Dayton, Ohio, USA.

Mezi pohnutky k založení patřila snaha vrátit se ke kořenům tohoto sportu a navrátit mu: kreativitu, inkluzi a inovaci. Zároveň s tím i podpořit jeden z aspektů tohoto sportu, a to jeho zábavnost, obzvláště pro potěšení publika. Následujícími důvody bylo hlavně sjednocení tohoto sportu a jeho uznání jeho existence jednak organizací Global Association of International Sports Federation (GAISF) a také Mezinárodním olympijským výborem (z angličtiny International Olympic Committee), pro budoucí snahy o zařazení tohoto sportu do programu olympijských her.

Od doby založení WJRF proběhlo několik soutěží na mezinárodní úrovni. Zároveň se základna skokanů, jež se k této federaci řadí, rozrostla. Z počtu 300 skokanů z prvních několika let, se jich k letošnímu roku 2018 k této federaci hlásí přes 900.

World Jump Rope Championships (mistrovství světa) pořádaná WJRF:

2014 – Orlando, USA

2015 – Paříž, Francie

2016 – Braga, Portugalsko

2017 – Orlando, USA

2018 – Orlando, USA

3.4 Soutěže v rope skippingu ve světě

Mezi země, jež v dnešní době jasně v soutěžích dominují, jsou Spojené státy Americké, Belgie, Velká Británie, Maďarsko, Německo a Čína. Fenomémem České republiky a Maďarska je převážná účast žen na mezinárodních soutěžích, zatímco ve Spojených státech, v Belgii, a hlavně v Číně je mnohem početnější zastoupení mužů skokanů. Muži mají k rope skippingu lepší fyzické předpoklady, hlavně rychlost a sílu. (Stinglová, 2012)

Po celém světě se pořádají oficiální soutěže pod záštitou FISAC-IRSF nebo WJRF.

Tři hlavní soutěže pořádané každoročně organizací FISAC-IRSF jsou:

- FISAC-IRSF International Open Tournament
- FISAC-IRSF Junior World Championship
- FISAC-IRSF World Championships

Přičemž platí, že International Open Tournament je soutěž přístupná pro všechny skokany starší 15 let (při týmových disciplínách alespoň jeden skokan musí být starší 15 let a nejmladší skokan nesmí být mladší 12 let). Dává se tím šance jednak mladším skokanům, jež ještě nejsou zkušení natolik, aby soutěžili na World Championships, nebo všem skokanům a týmům, jež nejsou natolik zkušení a nekvalifikovali by se na World Championships. Dále Junior World Championship je soutěž přístupná pouze skokanům ve věku mezi 12 a 14 roky. Nakonec nejvyšší soutěž World Championships je soutěž pořádaná jako mistrovství světa, jež se pořádá každé dva roky. Účastní se soutěžící reprezentující jednotlivé partnerské země. Každá země si stanoví svá vlastní kritéria pro kvalifikaci skokanů, jež budou zemi reprezentovat na World Championships.

Oproti tomu WJRF pořádá své mistrovství světa zvané World Jump Rope Championship každý rok. I zde je rozdělení věkových kategorií, avšak není tak přísné. Hovoří se o Junior World Championship, Senior World Championship a tzv. Novice Championship (ojedinělé

u WJRF – soutěžní kategorie otevřená všem skokanům, kteří absolvovali svou první soutěž nejdříve dva roky před účastí na mistrovství světa).

Jedná se o soutěž v duchu WJRF, účast na soutěži je tedy podmíněna pouze podáním přihlášky a zaplacením startovného. Není třeba žádné kvalifikace. Jednotliví skokani nerepresentují zemi jako celek, ale reprezentují sebe jako jednotlivce, nebo týmy. Je tak možné vidět v několika disciplínách týmy složené ze skokanů z několika zemí. V USA je toto velmi časté. Lze vidět týmy, které sídlí v jednom městě a stabilně trénují ve své domovské tělocvičně, avšak je také možno vidět týmy složené z nejlepších skokanů z celé země, kteří trénují společně jen několik měsíců před soutěží. V USA je toto dáno také tím, že skokani ze svého domácího týmu odjíždějí studovat vysokou školu do jiného státu a jsou často nuceni najít si nový tým, pokud je v dosahu, nebo trénovat individuálně a případně založit vlastní univerzitní tým. Přestože se nejčastěji od doby svého založení pořádaly mistrovství světa pod záštitou WJRF v USA na Floridě, je rok od roku účast skokanů z Evropy, a hlavně z Asie a Austrálie větší a větší. V současnosti se očekává také nárůst počtu skokanů z Afriky (pořádají se veřejné sbírky pro financování jejich nákladů na dopravu a účast na soutěži).

Nejmladší soutěží pořádanou na celosvětové úrovni je soutěž World Inter-School Rope Skipping Championship. Od roku 2015 pořádá World Inter-School Rope Skipping Organization (WIRSO) každý rok soutěž pro všechny děti školního věku, jež nemají dostatek zkušeností a dovedností v tomto sportu, aby se mohly účastnit soutěží na světové úrovni. Organizace přispívá k šíření tohoto sportu mezi děti školního věku, s primárním cílem podporovat pohyb a zdravý životní styl. První soutěž WIRSO se konala roku 2015 v Dubaji, druhý ročník se konal o rok později v Maďarsku a třetí ročník se bude konat roku 2018 v Hong Kongu.

Celoročně pořádají lokální organizace zastupující obě světové organizace řadu menších soutěží. Například European Rope Skipping Organization pořádá každý druhý rok European Championship, tedy soutěž na úrovni mistrovství Evropy, jež se koná vždy každý rok, kdy se nekoná FISAC-IRSF World Championships.

Významným zástupcem se pro WJRF stává Asia and Pacific Jump Rope Federation (APJRF), zástupce WJRF v Asii. V roce 2017 prvním rokem proběhla v Hong Kongu pod záštitou této organizace první soutěž s názvem Asia and Pacific Jump Rope Championship. Jedná se o primárně soutěž určenou pro skokany z Asie, avšak, jak už je tradicí WJRF, je otevřena pro všechny skokany.

3.4.1 Soutěže v rope skippingu u nás

Hlavními pořadateli soutěží u nás je Česká rope skippingová asociace (ČRSA). ČRSA pořádá v ČR jednak soutěže pro skokany, kteří právě s rope skippingem začali a využívají jej jako volnočasovou aktivitu v rámci oddílu či školy, zároveň národní soutěž, díky které se skokani mohou kvalifikovat na mistrovství Evropy (pod záštitou ERSO) a mistrovství světa (pod záštitou FISAC-IRSF). Soutěž pod názvem Jump For Joy (JFJ) se u nás poprvé pořádala v roce 2011. Od té doby se pořádalo několik ročníků. S každým rokem se úroveň soutěže zvedá a s tím i kvalita skokanů. Vzhledem k tomu, že je však nutno pro účast na soutěži být registrovaným členem ČRSA, neúčastní se všichni skokani z ČR, ale pouze registrovaní. Pravidla bývají zjednodušená a upravena, oproti pravidlům ERSO. Soutěž pod názvem Jump For Joy MČR se pořádala poprvé roku 2017 a jednalo se o první oficiální mistrovství ČR v rope skippingu.

Otevřenou soutěží pro všechny je oproti tomu soutěž konaná týmem Rebels O.K. s názvem Rebelstyle Competition. Roku 2017 se pořádal první ročník soutěže, v roce 2018 se bude pořádat druhý ročník. Pravidla jsou rovněž upravena a zjednodušená.

ČR není oficiálně členskou zemí WJRF, tím pádem se v ČR nekonají soutěže pod záštitou této organizace. Jelikož jsou však soutěže WJRF vždy otevřené všem zájemcům, týmy jako Skipping Boys, nebo Rebels O.K. se účastní mistrovství světa pod záštitou WJRF. Rebels O.K. se účastnili dva roky po sobě na mistrovství světa v Paříži v roce 2015, odkud se vrátili s 4 zlatými, 6 stříbrnými a 9 bronzovými medailemi a v Braze roku 2016, odkud se vrátili se 7 zlatými, 11 stříbrnými a 9 bronzovými medailemi. Tento rok se na World Jump Rope Championships 2018 na Floridě přihlásili z České Republiky týmy Rebels O.K. a Hedgehogs Jihlava.

4 Metody a postup bakalářské práce

Metody:

- Obsahová analýza textu – Podrobné studium materiálu, jehož obsahové prvky byly následně uvedeny do vztahu se sledovaným problémem a jeho základními prvky.
- Metoda srovnávání – Stanovení shod a rozdílů, jež umožnily dospět k syntetickému závěru.
- Indukce a dedukce – Úsudek od dílčího k obecnému, jež umožnil vytvoření teoretického základu, a úsudek od obecného ke zvláštnímu, jež umožnil vyvození závěrů.
- Řízený rozhovor – Shromažďování dat na základě přímého dotazování odborníka (struktura řízeného rozhovoru viz příloha č. 1 rozhovor s Mikem Simpsonem, viz příloha č. 2 rozhovor s Nicky Stassijns, viz příloha č. 3 rozhovor s Anežkou Bočkovou, viz příloha č. 4 rozhovor s Adrienn Banhegyi).

Postup bakalářské práce:

- Uceleně popsat a vymezit jednotlivé disciplíny
- Nalézt a porovnat rozdíly v pravidlech obou organizací
- Základní kritéria pro porovnání jsou:
 - 1) Disciplíny vymezené v pravidlech obou organizací
 - 2) Délka trvání
 - 3) Soutěžní prostor
 - 4) Zvukové signalizace
 - 5) Počet rozhodčích
 - 6) Způsob rozhodování
 - 7) Úroveň obtížnosti (pouze u volných disciplín Freestyle)
 - 8) Penalizace
 - 9) Výpočet finálního skóre
 - 10) Věkové kategorie

5 Představení a porovnání hlavních soutěžních disciplín a soutěžních kategorií v rope skippingu

5.1 Soutěžní disciplíny

V následujících podkapitolách zmíním hlavní soutěžní disciplíny v rope skippingu. Tyto disciplíny se hodnotí dle charakteru jednak objektivně počítáním přeskoků v daném časovém limitu, či subjektivně a na základě předem stanovených kritérií podobně jako např. sestavy v gymnastice. Jednotlivé disciplíny se od sebe pak následně odlišují tím, kolik sportovců je do sestav zapojeno, nebo přes kolik švihadel se skáče. Popis vychází z pravidel obou organizací jak FISAC-IRSF, tak WJRF. Obě organizace mají dva dokumenty, pravidla soutěží (competition manual) příručku rozhodčího (judging handbook). Hlavní disciplíny jsou u obou organizací totožné. Odlišnosti se nacházejí především ve způsobu hodnocení. Vedlejší disciplíny, jako jsou Group Show, nebo soutěž FISAC-IRSF World Cup, nebudu zmiňovat čistě z důvodu omezeného rozsahu bakalářské práce. Sktruktura kapitoly bude vždy stejná. Na začátku představím disciplínu jako takovou, jež se většinou z pravidla shoduje u obou organizací. Následně se věnuji popisu odlišností nejprve u FISAC-IRSF a následně u WJRF. U vybraných disciplín nakonec zmíním pro zajímavost rekordy a vlastní komentář.

5.1.1 *Single Rope Speed*

Disciplína zvaná *Single Rope Speed* (viz obrázek č. 9a, 9b) se zaměřuje zcela na rychlostní hledisko skákání přes švihadlo. Technika, provedení, výraz ani prezentace nehrají v této disciplíně roli. Cílem je v daném časovém limitu provést co nejvíce přeskoků přes švihadlo. Používá se speciální rychlostní švihadlo. Mezi rychlostní soutěžní disciplíny patří:

- *Single Rope Speed (Sprint) 1x30* – jeden skokan skáče po dobu 30 sekund
- *Single Rope Speed (Endurance) 1x180* – jeden skokan skáče po dobu 3 minut
- *Single Rope Speed Relay 4 x 30* – čtyři skokani se postupně vystřídají ve štafetě, kdy každý skáče po dobu 30 sekund

Pro 30 sekundový sprint, 180 sekundovou vytrvalost, se využívá pouze tzv. *speed step*, kdy se podobně jako při běhu vždy jen jedna dolní končetina chodidlem dotýká země a po každém dopadu následuje přeskok přes jednu plnou rotaci švihadla. (viz obrázek č. 9a, 9b)

Při měření počtu přeskoků v daném časovém limitu se využívá tzv. „kliker“ (ruční počítadlo jež pomocí kliknutí zaznamenává počet skoků). Skokani na audio nahrávku a signály zahájí skákání a rozhodčí sledují vždy **pravou** dolní končetinu a na každý dopad stisknout tlačítko „klikeru“. V případě chyby začne rozhodčí počítat až v momentě, kdy proběhne druhá rotace

švihadla kolem těla po odrazu pravé nohy – rychlosti rozhodčí z většiny případů započítá pravou nohu v momentě, kdy dojde k chybě, proto pro srovnání skóre rozhodčí čeká na druhý skok z pravé nohy, než obnoví počítání.

Způsob rozhodování:

Pro disciplínu speed jsou na každém stanovišti umístěni celkem 3 rozhodčí. Jeden hlavní rozhodčí a dva vedlejší rozhodčí. Úkolem všech tří rozhodčích je počítat přeskoky na pravé noze skokana. Hlavní rozhodčí má dále dva úkoly. Prvním úkolem je zastavit a přemístit skokana zpět do vymezeného prostoru, pokud skokan nedodrží vymezený prostor. V čase mimo vymezený prostor rozhodčí nesmí počítat přeskoky, avšak čas pozastaven není. Rozhodčí zahájí počítání až v momentě, kdy je skokan vrácen zpět do soutěžního prostoru. Druhým úkolem hlavního rozhodčího je zapsat počet přeskoků do záznamového archu. Ze záznamového archu se výsledky zadávají do počítačového systému, který vyhodnotí výsledky. Dvě nejbližší skóre se sečtou a vydělí dvěma. Vznikne průměr ze dvou čísel a skóre skokana. V případě, že jsou všechny tři skóre od rozhodčích od sebe ve stejném rozmezí skoků, výhoda jde ve prospěch skokana a zprůměrují se dvě vyšší čísla (např. 133, 135 a 137, tedy 135 a 137 děleno 2 s výsledkem 136). Za předčasný start je hlavním rozhodčím skokanovi udělena penalizace 5 bodů z hrubého skóre.

Tabulka č. 1 – Porovnání odlišností v pravidlech FISAC-IRSF A WJRF u disciplín *Single Rope Speed*, zdroj vlastní

	FISAC-IRSF	WJRF
Prostor	5 x 5 metrů	6 x 6 metrů
Signalizace	<p>1x30: „Judges Ready? Skippers Ready? Set. BEEP. 10. 20. BEEP.“</p> <p>1x180: „Judges Ready? Skippers Ready? Set. BEEP. 30. 1 minute. 30. 2 minutes. 15. 30. 45. BEEP.“</p> <p>4x30: „Judges Ready? Skippers Ready? Set. BEEP. 10. 20. BEEP. 10. 20. BEEP. 10. 20. BEEP. 10. 20. BEEP.“</p>	<p>1x30: „Judges are ready, Jumpers are ready, Set, BEEP. 10. 20. BEEP.“</p> <p>1x180: „Judges are ready, Jumpers are ready, Set, BEEP. 30. 1 minute. 30. 2 minutes. 15. 30. 45. BEEP.“</p> <p>4x30: „Judges are ready, Jumpers are ready, Set, BEEP. 10. 20. BEEP. 10. 20. BEEP. 10. 20. BEEP. 10. 20. BEEP.“</p>

Opakovaný pokus/rozbité švihadlo	Ano*/Ano – skokan má právo na opakovaný pokus z důvodu rozbitého švihadla	Ano**/Ne
Penalizace		Pohyb mimo vytyčenou oblast – 5 bodů z hrubého skóre
Výpočet finálního skóre	Finální oficiální skóre (Y) vznikne poté, co je průměr penalizací (W) odečten od průměrného skóre T a tento výsledek pro disciplínu 1x30 vynásoben číslem 5, pro disciplínu 1x180 vynásoben číslem 1 a pro štafetu 4x30 vynásoben číslem 3.	Průměr ze dvou nejbližších zaznamenaných skóre je oficiálním výsledkem.

*Možnost opakovaného pokusu u FISAC-IRSF:

1. V případě, že se výsledky všech tří rozhodčí liší o více než 3 skoky, má skokan nárok na požádání o opakovaný pokus pouze v případě, že neexistuje video dokumentace prvního pokusu. V případě opakovaného pokusu se jako oficiální skóre počítá výsledek druhého pokusu. K původním rozhodčím jsou přiděleni další 2 rozhodčí, jež rovněž počítají skóre, pro ověření přesnosti počítání původních rozhodčích. V případě, že si skokan nevybere možnost druhého pokusu, zprůměrují se dvě nejbližší čísla. Při existenci video záznamu se přistoupí k variantě přezkumu pokusu v nejbližší možné době. K původním rozhodčím se opět přidělí další dva počítající rozhodčí. I v tomto případě bude druhé výsledné skóre považováno za oficiální výsledek.
2. Skokan má dle pravidel rovněž nárok na opakovaný pokus, pokud se v průběhu pokusu rozbije švihadlo, nebo jeho část (lanko, nebo rukojeť). V tomto případě má skokan nárok na 10 min pauzu a poté může zahájit druhý pokus. Každý skokan nebo tým má však nárok dohromady pouze na dva pokusy celkem.

** Možnost opakovaného pokusu u WJRF:

Pokud dva ze tří rozhodčích zaznamenají skóre lišící se o více než 5 skoků, hlavní rozhodčí je povinen touto skutečností obeznámit ředitele turnaje ihned před začátkem dalšího kola.

Ředitel soutěže uvědomí trenéra, či jiného zástupce skokana o možnosti opakovaného pokusu z důvodu nepřesného počítání. Zástupce skokana se může rozhodnout tento nový pokus využít, nebo jej zamítnout. V případě, že skokan využije opakovaného pokusu, považuje se za oficiální výsledek z druhého pokusu. Při tomto pokusu jsou přidáni další dva rozhodčí, jež počítají přeskoky. Výsledkem je průměr ze tří nejbližších zaznamenaných počtů přeskoků.

Rekordy: Současnými držiteli rekordů dle oficiálních webových stránek fisac-irsf.org je v single rope speed 30x1 za ženy Lee Sum Yi z Hong Kongu s počtem 105 přeskoků pravou dolní končetinou (tedy 210 přeskoků celkově) ze dne 3.6. 2017 a za muže Xiaolin Cen z Číny s počtem 111 přeskoků pravou dolní končetinou (tedy 222 přeskoků celkově) ze dne 30.7.2016. V disciplíně 180x1 je za ženy držitelkou rekordu Xingquin Wei z Číny s počtem 506 přeskoků pravou dolní končetinou (tedy 1012 přeskoků celkově) ze dne 30.7.2016 a za muže opět Xiaolin Cen z Číny s počtem 550 přeskoků levou dolní končetinou (tedy 110 přeskoků celkem) ze dne 30.7.2016.

Osobní zhodnocení: Rozhodčí hodnotí pouze počet přeskoků, jedná se tedy o objektivní hodnocení a je zde tedy možnost maximálně férového ohodnocení. WJRF nově využívá při soutěžích jednoho technického rozhodčího, který zaznamenává skoky na tablet, ze kterého je ihned viditelné neoficiální skóre skokana na obrazovkách. Diváci tak mají možnost okamžitě vidět výsledky skokanů. Novinkou v pravidlech WJRF je zrušení možnosti opakovaného pokusu v případě rozbitého švihadla. Jedním z důvodů je zkušenost z předchozích let, kdy se značně prodlužovala doba soutěže kvůli velkému počtu opakovaných pokusů. Jedním z cílů WJRF je přimět skokana, aby převzal zodpovědnost za dobrý stav svého náčiní a připravenost k soutěži. Z pohledu skokanů FISAC-IRSF, kde stále v pravidlech zůstává nárok na opakovaný pokus z důvodu rozbitého švihadla, se jedná o velké zpřísnění pravidel. I při dobrém stavu švihadla lze těžko zcela vyloučit, že se v průběhu soutěže švihadlo nerozbije (na základě rozhovorů s Nicky Stassijns a Adrienn Banhegyi – viz příloha č. 2 a příloha č. 4)

5.1.2 Power events

Jsou silové disciplíny podobné rychlostním disciplínám *Speed*, s tím rozdílem, že se skokan odráží z obou končetin a zároveň provádí několikanásobnou rotaci švihadlem kolem těla před doskokem na zem. Na mistrovství světa se soutěží ve dvou disciplínách:

- ***Double Unders***: S odrazem z obou dolních končetin a zároveň s dvojnásobnou rotací švihadla kolem těla před doskokem a následným odrazem a opakovaným

dvojnásobným otočením švihadla skokan provede tzv. navázaný dvojšvih. Soutěžní disciplína zvaná double unders je v pravidlech vymezena pouze u WJRF. **FISAC-IRSF tuto disciplínu nemá.** Soutěží se v ní tak pouze na World Jump Rope Championships, a to v podobě 2x30 – jedná se o párovou disciplínu. Na zvukový signál první z dvojice zahájí a v průběhu 30 vteřin se snaží vykonat co největší počet dvojšvihů. Po zaznění signálu konce prvních 30 vteřin zahájí druhý skokan.

- ***Triple Unders:*** S odrazem z obou dolních končetin zároveň a trojnásobnou rotací švihadla kolem těla před doskokem a následným odrazem a opakovaným trojnásobným otočením švihadla skokan provede tzv. navázaný trojšvih. Soutěžní disciplína zvaná triple unders spočívá, na rozdíl od výše zmíněných rychlostních disciplín, v tom, že skokan není omezen časem. Pouze počátečním signálem, jež umožní libovolně avšak z pravidla do 15 sekund zahájit svůj první trojšvih a následně v kuse navázat maximální počet trojšvihů bez chyby a bez zastavení. Rozhodčí počítají počet přeskoků na „klikeru“ do té doby, dokud skokan neudělá chybu, neskočí jiný skok než trojšvih, nebo nezastaví sám vyčerpáním.

Tabulka č. 2 – porovnávání odlišností v pravidlech FISAC-IRSF a WJRF u soutěžní disciplíny *Triple Unders*

Odlišnosti	FISAC-IRSF	WJRF
Signalizace	„Judges ready? Skippers ready? You may begin.“	„Judges are ready, Jumpers are ready, Set, Beep.“
Časový limit pro zahájení	do 15 vteřin – pokud tak neučiní, bude mu odečteno 5 bodů z finálního skóre	Ne – z pravidla do 15 vteřin, bez penalizace
Druhý pokus	Z pravidla je každému skokanovi udělen pouze jeden pokus. Pokud však nastane chybně provedený trojšvih před dokončením třicátého (30.) trojšvihu,	Skokan má nárok na druhý pokus pouze v případě, pokud dojde k chybě do patnáctého (15.) trojšvihu. V tomto případě má nárok na 2 min

	má nárok na druhý pokus. Musí však začít do 15 vteřin od rozhodnutí.	pauzu a posléze může zahájit druhý pokus.
Finální skóre	Výsledek druhého pokusu, pokud byl.	Za oficiální výsledek se vždy počítá vyšší skóre ze dvou pokusů.

Rekordy: Dle oficiálních stránek fisac-irsf.org je za ženy držitelkou rekordu v disciplíně *Triple Unders* za ženy Tori Boggs ze spojených států amerických s počtem 401 trojšvihů ze dne 29.6.2016 a za muže Eric Seeger z Německa s počtem 521 trojšvihů ze dne 30.7.2016. Dle oficiálních výsledků z Mistrovství světa pořádaného WJRF z roku 2017 dle webových stránek worldjumprope.org výše zmíněná americká skokanka Tori Boggs překonala svůj rekord dvojnásobně a naskákala 824 trojšvihů, oproti čemuž za muže, dle výsledků, LJ Lavecchia skočil pouhých 650 trojšvihů.

Osobní zhodnocení: Disciplína *Triple Unders* je dle mého názoru a zkušenosti nejnáročnější disciplínou. V roce 2006 na mistrovství světa v Torontu se v disciplíně *Triple Unders* umístila na prvním místě maďarská skokanka Adrienn Banhegyi s počtem 267 trojšvihů. Jednalo se o tehdejší světový rekord a nevídané číslo. Ostatní závodnice ani zdaleka nedosáhly na její výsledek. Druhá závodnice v pořadí měla minimálně o 100 přeskoků méně (viz příloha č. 4). Něco podobného se opakovalo v roce 2017 v Orlandu na World Jump Rope Championships, kdy Tori Boggs přeskákala i muže ve své kategorii a nastavila nový světový rekord. Disciplína vyžaduje neuvěřitelnou kombinaci silově vytrvalostních schopností a tvrdý trénink. Z hlediska pravidel je výhodné pro soutěžící, aby v této disciplíně byly možné dva pokusy. Obecně pro vrcholnou úroveň je dle rozhovoru s Adrienn Banhegyi (viz příloha č. 4) lépe nastavená hranice 30 skoků pro chybu u FISAC-IRSF, než pouhých 15 u WJRF. Celkově však tato odlišnost nehraje tak velkou roli. Zajímavým aspektem z pravidel FISAC-IRSF z minulých let byla možnost dvou pokusů podobně jako v atletice, kdy po prvním pokusu soutěžící měli šanci shlédnout výsledky soupeřů a s druhým pokusem se mohli pokusit je překonat.

5.1.3 Single rope Freestyle

Soutěžní disciplína *Single Rope Freestyle* spočívá v předvedení individuálně utvořené sestavy se švihadlem v jednotlivci, v páru i ve skupině. Z toho vyplývají hlavní soutěžní disciplíny společné pro obě organizace:

- *Single Rope Freestyle* – jeden soutěžící předvede svou vlastní sestavu
- *Single Rope Pair Freestyle* – dva soutěžící předvedou vlastní synchronizovanou sestavu
- *Single Rope Team Freestyle* – čtyři soutěžící předvedou synchronizovanou sestavu

Zcela zásadním cílem skokana při prezentaci sestavy je minimální počet chyb, dále dodržení povinných prvků, časového limitu, pohybu pouze na vyznačeném místě, správná technika a žádoucí je navíc vždy kreativita sestavy. V disciplínách *Single Rope Pairs Freestyle* a *Single Rope Team Freestyle* (v páru, či ve skupině) se počítají pouze prvky obtížnosti provedené synchronně. Systém hodnocení obou organizací je značně odlišný a komplexní. Soutěžní prostor, jež skokana limituje v pohybu je u obou organizací 12x12 metrů. Ne vždy je v nižších kategoriích sestava doprovázena hudbou. V kategoriích vyšších a převážně v kategoriích mistrovské úrovně je již sestava vždy na hudbu. Při prezentaci s hudbou je důraz kladen hlavně na to, zdali skokan skáče do hudby a využil speciálních efektů hudby při tvorbě sestavy.

Tabulka č. 3 – Vymezení základních parametrů pro porovnání pravidel FISAC-IRSF u disciplín *Single Rope Freestyle*, zdroj vlastní

	FISAC-IRSF
Délka sestavy	60 až 75 sekund
Úrovně obtížnosti	6 *(viz text)
Povinné prvky	1.) Násobné skoky tzv. <i>multiples</i> 2.) Gymnastické prvky 3.) <i>Powers</i> neboli silové prvky 4.) Krokové sekvence 5.) <i>Releases</i> – výhozy švihadla 6.) <i>Wraps</i> – omotávký
Počet rozhodčích	14 rozhodčích – 1 hlavní rozhodčí, 5 rozhodčích obtížnosti, 5 rozhodčích prezentace a 3 rozhodčí povinných prvků

Hlavní rozhodčí	<p>1.) Penalizace za porušení limitu času a prostoru.</p> <p>2.) Počítání chyb – Za každou menší chybu dojde ke srážce 12,5 bodů a za každou větší chybu (tj. chyba při které trvá déle než dvě sekundy) dojde ke srážce 25 bodů.</p>
Rozhodování	<p>Obtížnost (50 %) – rozhodčí obtížnosti zapisuje každý trik který vidí a vždy zapíše v jaké úrovni obtížnosti se trik pohybuje.</p> <p>Prezentace (40 %) – rozhodčí prezentace je zodpovědný za hodnocení:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hudba (10 %) • Pohyb (5%) • Technika (10 %) • Originalita (10 %) • Celkový dojem (5 %) <p>Povinné prvky (10 %) – rozhodčí povinných prvků zapisuje, zdali byly v sestavě zapojeny všechny povinné prvky.</p>
Výpočet finálního skóre	<p>Za finální výpočet skóre za disciplíny Single Rope Freestyle odpovídá počítačový program pro to navržený.</p> <p>Finální skóre za disciplíny Freestyle je vypočítáno pomocí rovnice: $(T1 - T5/2) + (T4 - T5/2)$.</p> <p>V mistrovské kategorii je finální skóre v disciplínách Freestyle navíc vynásobeno číslem 2.</p>

*Úrovně obtížnosti FISAC-IRSF jsou v pravidlech popsány následovně:

1. Opakovaný trik
 - a. Opakovaný trik není opakovaně hodnocen, pokud se nejedná o *cross* (viz obrázek č. 10) jež je použit v jiné kombinaci, nebo jako samostatný trik.
 - b. Sekvence kroků je úroveň 1.
2. Hodnocení – *cross*
 - a. Základní *criss-cross* je úroveň 1.

- b. Jakýkoliv *cross* s jednou, či oběma pažemi pod nohou, nebo za zády, je úroveň 2. Například triky *toad* (viz obrázek č. 11), *EB* (viz obrázek č. 12), *AS* (viz obrázek č. 13), *CL* (viz obrázek č. 14), *inverse toad* (viz obrázek č. 15), *elephant toad* (viz obrázek č. 16), *weave*, *inverse weave*, *TS* (viz obrázek č. 17), *KN* (viz obrázek č. 18), *caboose cross*, *crougar* (viz obrázek č. 19) a *caboose* (viz obrázek č. 20).
 - c. Skok pozadu s předvedením triku *cross* s oběma pažemi za zády např. při triku *AS*, *CL*, nebo *TS* je úroveň 3.
 - d. Jelikož některé z triků jako např. *caboose cross*, *inverse T-toad* nebo *T-toad* jsou obtížněji proveditelné, když chce skokan po jejich přeskočení dále pokračovat skákáním popředu, jsou všechny tyto triky provedené při zachování skákání popředu úroveň 3. Pouze však pokud je toto provedeno při skákání. Při zpomalení švihadla a jeho překročení bude trik hodnocen jako úroveň 2.
 - e. Přejížděný skok, kdy z jednoho triku *cross* pod nohou přeskočí skokan do triku *cross* pod druhou nohou s jedním otočením švihadla kolem těla, je úroveň 3. Např. *inverse toad* pod pravou nohou do triku *toad* pod levou nohou, *crougar* vlevo do *crougar* vpravo, *toad* vlevo do *toad* vpravo. Pouze však pokud je toto provedeno při skákání. Při zpomalení švihadla a jeho překročení bude trik hodnocen jako úroveň 2.
 - f. Kombinace *cross-cross* zvýší hodnocení triku o jednu úroveň. Např. *toad* s levou paží vpřed do *elephant* s pravou paží vpřed bude úroveň 2-3, *TS* s levou paží vpřed do *AS* s pravou paží vpřed bude úroveň 2-3. Kombinace je považována za *cross-cross* pouze pokud není proveden skok navíc při výměně paží jako např. u kombinace triku *toad* do *AS* – úroveň 2-2. Pravidla v tomto odstavci se nevztahují na trik *criss-cross*.
 - g. Trik *cross-cross* s oběma pažemi za zády zvyšuje hodnocení triku o 2 úrovně. Jedná se o *TS*, *CL* a *AS* vpřed i vzad.
3. Hodnocení – *multiplies* (násobné skoky)
- a. Násobný skok je proveden, když se švihadlo otočí více než jednou kolem těla skokana, aniž by předtím doskočil na zem před dokončením poslední rotace švihadla. Pokud násobný skok začíná trikem *side swing* (obrázek č. 21), pak se skokan musí odrazit nejpozději zároveň s prvním dotekem švihadla o zem. Pokud tomu tak nebude, bude trik hodnocen dle odpovídající úrovně. Příkladem pro toto pravidlo může být tzv. falešný *TJ* (trojšvih v kombinaci

triků *side swing*, *toad* (viz obrázek 22), *open*), přičemž bude trik hodnocen jako dvojšvih, pokud již nebyl tento trik jednou hodnocen. Pokud jeden ze skokanů toto pravidlo poruší při týmové disciplíně v páru či ve skupině, nebude tento trik hodnocen, jelikož ne všichni soutěžící provedli stejný skok.

- b. Základní dvojšvih je úroveň 1, trojšvih je úroveň 2, čtyřšvih je úroveň 3 atd...
- c. Jediný trik, který je jinak hodnocen jako úroveň 1 a který zvýší úroveň hodnocení násobného skoku o jednu úroveň je *criss-cross*.
- d. Doskok z násobného skoku do triku hodnoceného na úrovni 2 a 3 bude navíc hodnocen o jednu úroveň výš. Doskok z násobného skoku do triku hodnoceného na úrovni 4 bude navíc hodnocen o dvě úrovně výš.
- e. Provedení triku úrovně 2 v násobném skoku zvyšuje hodnocení násobného skoku o dvě úrovně. Provedení triku úrovně 3 v násobném skoku zvyšuje hodnocení násobného skoku o tři úrovně atd...
- f. Provedení násobného skoku zároveň s rotací těla kolem vertikální osy o 360 stupňů zvyšuje hodnocení triku o jednu úroveň.
- g. Pokud dojde ke kombinaci výše zmíněných bodů od C do E v jednom násobném skoku, pak je jeho úroveň posuzována podle úrovně v bodech A, B, C a D mínus jedna úroveň.

4. Hodnocení – powers a gymnastické prvky

- a. Jakékoliv gymnastické prvky provedené bez plné rotace švihadla kolem těla soutěžícího budou hodnoceny jako úroveň 1.
- b. Obtížnost jakéhokoliv triku provedeného při silovém či gymnastickém prvku bude hodnocena zvýšením alespoň o jednu úroveň, jelikož se tělo vždy dostává do omezené polohy, nebo z ní.
- c. Jedna úroveň je vždy přidána každému triku, pokud je proveden těsně po triku *push-up* (obrázek č. 23), *frog* (obrázek č. 24), *split* (obrázek č. 25), *crabs*, nebo po přemetu stranou, rondátu, či po podobných prvcích, a pokud je proveden při skoku. Např. *frog* je úroveň 2, *frog* do *CL* je úroveň 3.
- d. Jedna úroveň je přidána do pohybu švihadla, pokud po něm ihned následuje *push-up*, *frog*, *split*, *crabs*, pokud je trik proveden při skoku. Např. dvojšvih do triku *frog* je úroveň 2, trojšvih do triku *split* je úroveň 3, dvojšvih v *TS* do triku *push-up* je úroveň 4, *AS* do triku *push-up* je úroveň 3... Dvě extra úrovně jsou přidány, pokud je přesun do obrácené pozice těla proveden ihned (např. *AS* do triku *frog* je úroveň 5), avšak pouze pokud je druhý trik řádně dokončen.

- e. Jedna úroveň je přidána silovému triku, po kterém následuje *criss-cross*. Příkladem může být trik *push-up* do *criss-cross*, který bude hodnocen jako úroveň 3.
 - f. Dvě úrovně jsou přidány pohybu švihadla, pokud je proveden po: triku *push-up* na jedné ruce, triku *frog* na jedné ruce, saltu vpřed, saltu vzad, nebo dalších podobných tricích. Např. doskok z triku *frog* na jedné ruce je úroveň 3, salto vpřed je úroveň 3.
 - g. Dvě úrovně jsou přidány trikům, po kterých následuje *push-up* na jedné ruce, nebo *frog* na jedné ruce. Např. dvojšvih do triku *push-up* na jedné ruce je úroveň 3, dvojšvih s trikem *cross* a pád do triku *push-up* na jedné ruce je úroveň 4.
 - h. Výstup z triku ve směru vzad, při původní rotaci švihadla směrem vpřed před při dopadu do silového triku, přidá triku hodnocení o 3 úrovně výš. Např. výstup z triku *push-up* skokem vzad je úroveň 4, *kamikaze* vzad je úroveň 5, výstup vzad z triku *frog* do triku *push-up* je úroveň 5.
 - i. Tři úrovně jsou přidány pohybu švihadla za gymnastické prvky jako jsou salta vpřed a vzad, pokud jsou řádně dokončeny. Obyčejné salto vzad je úroveň 4, avšak salto vzad ve dvojšvihu s přidáním triku *cross* je úroveň 5.
 - j. Pohyb z jedné omezené polohy těla do druhé podobné, či stejné polohy zvýší hodnocení triku o 2 úrovně. Např. trik *kamikaze* je úroveň 4, při *kamikaze* na jedné ruce a dopadu do *kamikaze* na druhé by trik hodnotil jako úroveň 5.
5. Hodnocení *–releases* (výhozy)
- a. Úroveň 2 – skokan chytí rukojeť švihadla, jež se pohybuje po zemi, či kolem části jeho těla, nebo ve vzduchu, ale aniž by provedlo plnou rotaci kolem své osy.
 - b. Úroveň 3 – po dokončení plné rotace ve vzduchu kolem své osy skokan chytí rukojeť švihadla v letu, nebo skokan chytí obě rukojeti švihadla, aniž by provedlo plnou rotaci kolem své osy.
 - c. Úroveň 4 – skokan chytí obě rukojeti švihadla po dokončení plné rotace kolem své osy, nebo skokan chytí jednu rukojeť švihadla v omezené poloze pod nohou, či za zády po dokončení plné rotace kolem své osy, nebo pokud po plné rotaci švihadla kolem své osy skokan chytí rukojeť švihadla a k tomu přeskočí švihadlo před vlastním doskokem na zem.

- d. Úroveň 5 – po dokončení plné rotace švihadla ve vzduchu kolem své osy chytí skokan obě rukojeti švihadla, přitom však jedna paže bude v omezené poloze pod nohou, či za zády, nebo po plné rotaci švihadla skokan chytí jednu rukojeť švihadla v momentě, kdy je v omezené poloze jako např. při triku *frog* nebo v jiném gymnastickém prvku.
- e. Úroveň 6 – jakýkoliv výhoz těžší než výše zmíněné.
6. Hodnocení – párová interakce
- a. Obtížnost posuzovaného triku při párové interakci je o úroveň vyšší, než je při hodnocení *Single Rope Freestyle*. Např. nabírání při párové interakci se zapojením triku *cross* je úroveň 2, nabírání při triku *push-up* je úroveň 3 a nabírání při dvojšvih *toad* je úroveň 4.
- b. Úroveň obtížnosti při párové interakci je jen tak vysoká, jako úroveň obtížnosti triku při hodnocení *Single Rope Freestyle*, pokud jeden ze skokanů neskáče a pokud není rukojeť kterou tentýž skokan drží v omezené poloze.

Panel rozhodčích se skládá ze 14 rozhodčích, přičemž je vždy jeden hlavní rozhodčí, pět rozhodčích obtížnosti, pět rozhodčích prezentace a tři rozhodčí povinných prvků. Hlavní rozhodčí, rozhodčí prezentace a rozhodčí povinných prvků společně počítají chyby.

Obtížnost (50 %) – rozhodčí obtížnosti zapisuje každý trik který vidí a vždy zapíše v jaké úrovni obtížnosti se trik pohybuje. Na konci hodnocení se výsledek přenese do počítače, který vyhodnotí následovně: za každý trik úrovně 2 získá skokan 3/ (1,5*1,5*1,5*1,5) bodů s maximem 10 bodů, za každý trik úrovně 3 získá 3/ (1,5*1,5*1,5) bodů s maximem 20 bodů, za každý trik úrovně 4 získá 3/ (1,5*1,5) bodů s maximem 30 bodů, za každý trik úrovně 5 získá 3/1,5 bodů a za každý trik úrovně 6 získá 3 body. V týmových disciplínách je tabulka upravena tak, že za každý trik úrovně 2 získá tým 3,5/ (1,5*1,5*1,5) bodů s maximem 10 bodů, za každý trik úrovně 3 získá 3,5/ (1,5*1,5) bodů s maximem 20 bodů, za každý trik úrovně za každý trik úrovně 4 získá 3,5/1,5 bodů s maximem 30 bodů, za každý trik úrovně 5 získá 3,5 bodů a za každý trik úrovně 6 získá 3,5*1,5 bodů

Prezentace (40 %) – rozhodčí prezentace je zodpovědný za hodnocení:

- **Hudba (10 %)** – zdali skokan skáče do rytmu a využil změn hudby při tvorbě sestavy, hodnotí se dle tabulky

0	Skokan nevyužil hudbu.
---	------------------------

0,5-3,5	Skokan využil hudbu celkově v 1 až 5 případech.
4,0-7,5	Skokan využil hudbu celkově v 6 až 10 případech.
8,0-10	Skokan využil hudbu více než v 10 případech.

- **Pohyb (5%)** – známka přímo reflektuje pohyb skokana po závodní ploše. Čím více pohybu, tím vyšší bodové ohodnocení.
- **Technika (10 %)** – z 10 bodů bude vždy odečten 1 bod za špatně provedený trik, špatné držení těla, nebo za pohled směřovaný ve většině času do země.
- **Originalita (10 %)** – unikátní styl a obsah sestavy, hodnocení je stanoveno na základě škály od 1 do 10 bodů. Hlavními otázkami jsou: Viděli jste někdy podobnou sestavu? Viděli jste zapojení triků a přechodů, které jste viděli poprvé? Riskoval skokan při zapojení obtížných triků?
- **Celkový dojem (5 %)** – z pravidla je hodnoceno pomocí otázek: Jaký byl celkový dojem ze sestavy? Udržel skokan diváky ve střehu? Byla sestava zábavná? Byla sestava mimořádná? Podívali byste se na sestavu, i kdybyste nemuseli?

Povinné prvky (10 %) – rozhodčí povinných prvků zapisuje, zdali byly v sestavě zapojeny všechny povinné prvky. Pro dosažení maximálního počtu bodů je třeba získat 14 z možných 18 bodů v disciplíně *Single Rope Freestyle* a 16 z možných 21 bodů v disciplíně *Single Rope Pairs* a *Single Rope Team Freestyle*. Dosažené body jsou následně počítačem přepočítány na hodnotu 10 % z celkového bodového ohodnocení vynásobením hrubého skóre při maximu za *Single Rope Freestyle* 50/14 a při maximu za *Single Rope Pairs Freestyle* a *Single Rope Team Freestyle* 50/16.

Povinné prvky (6 skupin) a jejich ohodnocení se zapisuje následovně:

- **Multiples** – Za každou kombinaci 4 různých násobných skoků navazujících ihned za sebou, a které jsou minimálně ve trojšvihu, získá soutěžící 1 bod s maximem 3 bodů za sestavu. Tyto sety nemusí být odděleny, a proto osm násobných skoků za sebou, z čehož jsou zapojeny minimálně trojšvihy a více násobné skoky, získá soutěžící 2 body.
- **Gymnastické prvky** – za tři různé gymnastické prvky získá soutěžící 3 body. Tyto prvky nemusí být od sebe odděleny, např. rondát salto vzad je kombinace hodnocená 2 body.

- **Power skills** – za tři různé silové triky získá soutěžící 3 body. (Poznámka: vstup a výstup ze silového triku není hodnoceno jako dva různé silové triky, i když je za ně možné dostat dvě různé hodnocení od rozhodčích obtížnosti.)
- **Krokové sekvence** – za tři různé krokové sekvence získá soutěžící 3 body. Krokové sekvence sestávají z variace alespoň 8 různých kroků ve švihadle, přičemž se švihadlo v průběhu sekvence musí točit výrazně rychleji než na jednotlivé doby hudby.
- **Releases** – za tři různé výhozy (tzv. releases) získá soutěžící 3 body. Rukojeť švihadla musí po vyhození letět vzduchem (viz obrázek č. 26), nebo být omotána, popřípadě přidržena jinou částí těla a poté znovu uchopena rukou. Položení rukojeti švihadla na zem a její následné uchopení není považováno za výhoz.
- **Wraps** (omotávký) – za tři různé omotávký švihadla kolem kterékoliv části těla (viz obrázek č. 27), jež způsobí změnu „normálního“ otáčení švihadla, získá soutěžící 3 body

Při párové interakci jsou rovněž udělovány body za povinné prvky, vždy v párových a týmových disciplínách, a to za tři různé interakce viditelně oddělené od sebe, hodnocené celkem za 3 body.

Za **finální výpočet skóre** za disciplíny Single Rope Freestyle odpovídá počítačový program pro to navržený.

Nejlepší a nejhorší skóre rozhodčích obtížnosti jsou smazány a jsou ponechány tři skóre, které se zprůměrují a vynásobí číslem 2,5 – vznikne tak skóre za obtížnost T1.

Nejlepší a nejhorší skóre rozhodčích prezentace jsou smazány a jsou ponechány tři skóre, které se zprůměrují a vynásobí se číslem 5 – vznikne tak skóre za prezentaci T2.

Skóre zaznamenané třemi rozhodčími obtížnosti jsou zprůměrovány a vynásobeny faktorem 50/14 u Single Rope Freestyle a 50/16 u Single Rope Pair Freestyle a Single Rope Team Freestyle – vznikne tak T3.

Skóre T2 a T3 jsou sečteny a vznikne tak skóre za kreativitu T4.

Za každou menší chybu dojde ke srážce 12,5 bodů a za každou větší chybu (tj. chyba při které trvá déle než dvě sekundy) dojde ke srážce 25 bodů. Nejvyšší a nejnižší zaznamenané hodnoty za chyby jsou smazány, je tak ponecháno 7 hodnot za chyby. Těchto 7 hodnot se zprůměruje

a přidají se k nim případné penalizace za překročení vymezeného prostoru (12,5 bodů) či časového limitu (za méně než 60 sekund a více než 75 sekund trvající sestavu je strženo 25 bodů) – vznikne tak T5. Polovina trestných bodů je odečtena od skóre T1 za obtížnost a druhá polovina trestných bodů je odečtena od skóre T4 za kreativitu.

Finální skóre za disciplíny Freestyle je tak vypočítáno pomocí rovnice:

$$(T1 - T5/2) + (T4 - T5/2).$$

V mistrovské kategorii je finální skóre v disciplínách Freestyle navíc vynásobeno číslem 2.

Tabulka č. 4 – Vymezení základních parametrů pro porovnání pravidel WJRF u disciplín *Single Rope Freestyle*, zdroj vlastní

	WJRF
Délka sestavy	45-75 sekund
Úrovně obtížnosti	7**(viz tabulka)
Povinné prvky	<ol style="list-style-type: none"> 1.) Manipulace – triky jež způsobují, že se švihadlo točí jinak než v klasickém otevřeném oblouku kolem skokana, např. cross, swings, wraps. 2.) <i>Multiples</i> – násobné skoky, které zahrnují všechny skoky kdy švihadlo před dopadem skokana udělá více než jednu rotaci kolem jeho těla. 3.) Inverze a odsunutí – triky spočívající ve změně polohy těžiště těla, vyžadující dále sílu, koordinaci, flexibilitu a obratnost. 4.) Využití prostoru – pohyb po soutěžní ploše.
Počet rozhodčích	7 rozhodčích – 1 hlavní rozhodčí, 3 rozhodčí obsahu, 3 rozhodčí prezentace
Hlavní rozhodčí	<ol style="list-style-type: none"> 1. Penalizace za porušení časového limitu 2. Přesnost a hodnocení chyb – za každou menší chybu bude soutěžícímu odečteno 0,2 bodů z celkové známky za techniku, za každou větší chybu (trvající déle než 2 vteřiny) bude soutěžícímu odečteno 0,4 bodů z celkové známky za techniku.

	<p>Maximální ztráta za technickou známku jsou 2 body, nebo dokud nebude známka snížena na nulovou hodnotu.</p> <p>3. Dodržení povinných prvků na odpovídající úrovni obtížnosti.</p>
Rozhodování	<p>Hodnotí se známkami, nejlepší známka je 10.</p> <p>Novinkou v pravidlech pro rok 2018 je u WJRF systém hodnocení díky Android aplikaci zvané JumpRopeJudge.</p> <p>Obsah (60 %) –</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obtížnost (40 %) 2. Denzita (20 %) <p>Prezentace (40 %) –</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Technika (20 %) 2. Zábavnost (20 %)
Výpočet finálního skóre	<p>Finální známka za disciplíny Freestyle bude vypočítána v aplikaci následovně: Finální známka za Freestyle = (Známka za obsah + Známka za prezentaci) – Penalizace za čas a prostor</p>

**WJRF disponuje 7 úrovněmi obtížnosti, které se dají zkombinovat z následující oficiální tabulky z pravidel WJRF a modifikací jež jsou stanoveny pod ní. Tabulka udává počáteční trik, s odpovídající úrovní hodnocení, a následně všechny způsoby, jak může být trik modifikován, aby spadal do vyšší úrovně obtížnosti. (Příklad: trik toad v základní podobě je úroveň 1, avšak zapojený do trojšvihu, jež je úroveň 2, bude v kombinaci trojšvih toad úroveň 3)

Tabulka č. 5 – úrovně obtížnosti WJRF pro disciplíny *Single Rope Freestyle*, zdroj: WJRF Judging Manual 2018

Starting level	0	0.5	1	2	3	4
Multiples	Single		Double	Triple	Quad	Quintuple
Power			Basic power (not pulling rope): basic frog, basic pushup	Power pulling rope: frog, pushup, crab, butt bounce, two footed entry for frog	One handed power	Backwards power: darkside, sunny D, etc
Gymnastics			Cartwheel and round-off	Handsprings, aerial, kip	Flips (rope pulled under)	
Rope Manipulation	Side swing	Crosses	One hand restricted: Toad (leg over cross), Cougar (leg over), EB (one hand behind back)	Both hands restricted: AS, CL, TS, Caboose, Elephant, Weave		
Releases			Basic release, snake release, floater	Mic release, 2 handled rope release	Lasso (snake release above head)	
Scoops			One jumper is scooped and basic wheel jumping	Both jumpers are jumped by scoop	Both ropes moving during scoop	
Footwork		Footwork				

Pokud trik sestává ze dvou základních úrovní obtížnosti, úrovně obtížnosti se sčítají.

Následující modifikace navýší hodnocení triku o jednu úroveň (pokud není výslovně stanoveno jinak):

- *Switch cross*
- *Cross* v kombinaci se silovým trikem nebo saltem
- *Go-gos* (jedna ruka je v poloze cross dvakrát po sobě, aniž by polohu opustila)
- *Wraps*
- Rotace těla kolem své osy minimálně o 270 stupňů: *EK, BC, Full Twist*
- Silové triky ve stylu *kamikaze* (přechod z jednoho silového triku do druhého, aniž by se dolní končetiny skokana vrátily na zem)
- Skákání pozadu (POUZE v případě, že se jedná o trik úrovně 3 a výše)
- Chycení triku *release* (po vyhození rukojeti švihadla) v omezené poloze
- Chycení triku *release* jinou částí těla, než rukou
- Doskok do pozice *push-up*
- Doskok do pozice *frog* (plus 2 úrovně)
- Změna otáčení švihadla
- Výměna rukojetí

Panel rozhodčích se skládá ze 7 rozhodčích, přičemž je vždy jeden hlavní rozhodčí, tři rozhodčí obsahu a tři rozhodčí prezentace. Hodnotí se známkami, nejlepší známka je 10. Novinkou v pravidlech pro rok 2018 je u WJRF systém hodnocení díky Android aplikaci zvané JumpRopeJudge. Každý rozhodčí obdrží tablet s aplikací a hodnotí přímo do něj. Hodnotí se povinné prvky, obtížnost, denzita, kvalita prezentace, přesnost a zábavnost sestavy – vše zaznamenané na tablet.

Obsah (60 %) – rozhodčí obsahu udělují body za triky dle tabulky obtížnosti. Zároveň hodnotí i denzitu sestavy. Maximum bodů získaných za obtížnost od rozhodčího obsahu jsou 4 body (40 %), za denzitu 2 body (20%). Denzita je hodnocena rozhodčím obsahu, jedná se o četnost a rozložení triků do sestavy, avšak vyplývá díky aplikaci automaticky z frekvence kliků na obrazovku při zaznamenávání obtížnosti triků na tablet. Zároveň aplikace bere v potaz, že obtížné triky předvedené na konci sestavy nelze hodnotit stejně jako na začátku sestavy, proto lineárně zvyšuje hodnotu triků o 15 % v průběhu sestavy. Výsledná známka od rozhodčího obsahu je maximálně 6. Po skončení sestavy může rozhodčí dodatečně přidat, či ubrat 0,2 bodů z finální známky. Konečná známka obsahu je průměr ze tří známek od každého rozhodčího obsahu.

Prezentace (40 %) – rozhodčí prezentace může udělit maximum 4 bodů. Rozhodčí prezentace však nesmí při hodnocení přihlížet k obtížnosti sestavy. Hodnotí ve dvou hlavních oblastech:

3. **Technika (20 %)** – rozhodčí může udělit maximální známku 2 body za:

- Subjektivní pocit z prezentace sestavy
- Technika skokana (vzpřímené držení těla, pohled vzhůru, plynulost provedení triků, hladký průběh sestavy, lehkost pohybu)
- Počáteční a závěrečná poloha
- Projev a vzhled soutěžícího – úsměv, oblečení, boty, účes a make-up
- Využití hudby
- Hodnotí tzv. *bobbles* neboli chyby menší než malé, které nezpůsobí zastavení švihadla ani sestavy, ale naruší průběh jeho letu

4. **Zábavnost (20 %)** – rozhodčí může udělit maximální známku 2 body za:

- Originalitu a kreativitu sestavy, či nečekané pohyby a změny
- Velké rozmezí předvedených triků
- Zábavnost sestavy a zaujetí rozhodčích i publika

U známky za prezentaci může dojít k velkému rozkolu se známkou za obsah. V případě, že soutěžící dostane vysokou známku za obsah, může obdržet velmi nízkou známku za prezentaci, pokud obtížné triky byly předvedeny s velmi špatnou technikou. Naopak soutěžící s nízkou známkou za obsah, může dostat vysokou známku za prezentaci, pokud zařazené triky byly předvedeny s velmi dobrou technikou.

Známky od všech rozhodčích prezentace jsou zprůměrovány a vznikne výsledná známka prezentace.

Hlavní rozhodčí má za úkol:

4. Penalizace za každé porušení časového limitu 0,2 bodů a za každé překročení soutěžního prostoru 0,2 bodů.
5. Přesnost a hodnocení chyb – za každou menší chybu bude soutěžícímu odečteno 0,2 bodů z celkové známky za techniku, za každou větší chybu (trvajících déle než 2 vteřiny) bude soutěžícímu odečteno 0,4 bodů z celkové známky za techniku. Maximální ztráta za technickou známku jsou 2 body, nebo dokud nebude známka snížena na nulovou hodnotu.
6. **Povinné prvky:** Hlavní rozhodčí kontroluje, zdali byly dodrženy v sestavě povinné prvky na odpovídající úrovni obtížnosti. Z následujících 4 skupin prvků obtížnosti musí být předveden vždy alespoň jeden trik na úrovni 3 dle tabulky obtížnosti prvků, aby se daná skupina považovala za splněnou. Tyto 4 skupiny triků jsou:
 - **manipulace** (triky jež způsobují, že se švihadlo točí jinak než v klasickém otevřeném oblouku kolem skokana, např. *cross*, *swings*, *wraps*)
 - **multiples** (násobné skoky, které zahrnují všechny skoky kdy švihadlo před dopadem skokana udělá více než jednu rotaci kolem jeho těla)
 - **inverze a odsunutí** (triky spočívající ve změně polohy skokana vzhledem k podložce, vyžadující sílu, koordinaci, flexibilitu a obratnost)
 - **využití prostoru** (pohyb po soutěžní ploše, který by měl být pro dosažení plné známky rovnoměrně rozvržen tak, aby skokan vždy v průběhu sestavy skákal ve všech čtyřech kvadrantech vyznačených křížem uprostřed každého soutěžního pole).

Při vynechání jedné skupiny povinných prvků dojde ke srážce 0,4 bodů z průměrné známky za obtížnost. Při nezařazení povinného prvku na minimální úrovni 3, dojde ke srážce 0,2 bodů z průměrné známky za obtížnost za každé nedodržení ze

4 skupin povinných prvků. Maximum bodů, jež lze strhnout za nedodržení povinných prvků v sestavě je 1,6 bodů, nebo dokud známka za obtížnost není snížena na nulovou hodnotu.

Finální známka za disciplíny Freestyle bude vypočítána v aplikaci následovně:

Známka za obsah = (průměrná známka za obtížnost – penalizace za nedodržení povinných prvků) + průměrná známka za denzitu

Známka za prezentaci = (průměrná známka za techniku – penalizace za chyby) + průměrná známka za zábavnost

Finální známka za Freestyle = (Známka za obsah + Známka za prezentaci) – Penalizace za čas a prostor

Osobní hodnocení: Při pohledu na mistrovské sestavy v disciplínách Freestyle je u obou organizací patrný velký rozdíl. Sestavy skokanů u FISAC-IRSF jsou preciznější, ale postrádají originalitu a skokani jsou při tvorbě sestav mnohem konzervativnější a drží se jistých triků. Sestavy skokanů u WJRF jsou značně originální, plné obtížných triků a v mistrovské kategorii z pravidla každý skokan má zařazen alespoň jeden trik pro něj charakteristický, který mu jde nejlépe, nebo který ve většině případů sám vymyslel. Oproti tomu se často stává, že i v mistrovských kategoriích je v sestavách na soutěžích WJRF vždy několik malých či i větších chyb. Toto nepsané pravidlo je dáno způsobem hodnocení obou organizací. Skokani WJRF si pochvalují volnost, kterou jim dává systém hodnocení WJRF. Skokani FISAC-IRSF si oproti tomu pochvalují přesnost hodnocení, kterou jim dává systém FISAC-IRSF. Nový způsob hodnocení pomocí aplikace a zohlednění únavy u hodnocení WJRF je však momentálně o něco vyspělejší, než FISAC-IRSF. Novinkou v pravidlech FISAC-IRSF je celková zábavnost sestavy, avšak je hodnocena maximálně 5 % z celkové známky za Freestyle. Oproti tomu je v pravidlech WJRF zábavnost hodnocena maximálně 2 body z 10, což činí 20 % z celkové známky. Z tohoto vyvození vyplývá, že skokan WJRF má větší motivaci pro vytvoření zábavné sestavy pro diváky, než skokan FISAC-IRSF. Dalším rozdílným jevem v sestavách je držení těla a pohled na rozhodčí a publikum. V hodnocení FISAC-IRSF je za držení těla a technické provedení triků možné obdržet maximálně 10 % bodů z celkové známky za Freestyle. Oproti tomu v hodnocení WJRF je možné za techniku provedení obdržet 2 body z 10, tedy 20 % bodů z celkové známky za dobré držení těla

a techniku. Skokani WJRF mají tak mnohem větší motivaci pro lepší techniku a držení těla při předvedení své sestavy.

5.1.4 *Wheel formation*

Wheel formace, nebo tzv. *chinese wheel*, je disciplínou, v níž se na mistrovství světa soutěží pouze pod organizací WJRF. **Na soutěžích FISAC-IRSF se v této disciplíně nesoutěží.** Oficiální název v soutěži je *Single Rope Pairs Wheel Freestyle*. Jedná se vždy o dvojici skokanů, kdy v základním postavení jeden skokan drží v jedné ruce rukojeť švihadla, pod kterým sám skáče a v ruce druhé rukojeť švihadla, pod kterým skáče partner. (Viz obrázek č. 28) Při verzi tzv. *Chinese 2 Wheel* je pohyb paží skokanů podobný jako u plaveckého způsobu kraul a způsobuje, že se skokani při skákání střídají v dobu, kdy jeden skáče pod svým švihadlem a švihadlo druhého skokana je nad jeho hlavou. Při verzi tzv. *American 2 Wheel* oba skokani točí pažemi zároveň, což způsobuje, že oba skočí přes své švihadlo ve stejnou dobu.

Od základního postavení se odvíjí libovolně sestavené trikové kombinace, jež tvoří sestavu dlouhou 45-75 sekund. V kreativě se meze nekladou. Hodnotí se podle tabulky úrovní Single Rope Freestyle. Rozhodčí jsou povinni udělit body každému soutěžícímu za každý předvedený trik. Tedy při synchronizovaném triku *cross* (viz obrázek č. 29) rozhodčí udělí každému skokanovi ve dvojici 0,5 bodu. Při synchronizovaném triku *toad* (viz obrázek č. 30) udělí rozhodčí každému skokanovi ve dvojici 1 bod. V případě, že jeden skokan ze dvojice předvede trik *cross* a druhý trik *toad*, rozhodčí udělí 1 bod za trik *toad* a 0,5 bodů za trik *cross*. Těžší trik by měl být vždy zaznamenán dříve, aby nedošlo k opomenutí zaznamenání triku a zároveň aby se ustanovil pořádek v hodnocení. Rozhodčí dále udělují trestné body za menší (0,2) a velké chyby (0,4).

Na World Jump Rope Championship 2015 v Paříži, si český tým Jump It, v zastoupení Alenou Kadlčkovou a Anežkou Bočkovou, odvezl z této kategorie bronzovou medaili.

Osobní hodnocení: *Wheel Formation* je zajímavá disciplína, jež bohužel samostatně není na programu soutěží mistrovství světa organizace FISAC-IRSF. Objevuje se však často v týmových formacích *Single Rope Team Freestyle*, nebo v rámci vedlejší týmové disciplíny zvané World Cup. V rámci soutěže World Cup proti sobě soupeří týmy, jež reprezentují svou zemi, ve vystoupení trvajícím 4-8 minut. V rámci tohoto vystoupení jsou zapojeny všechny formy skákání přes švihadlo a jednou z nich bývá z pravidla tzv. *chinese wheel*. Přestože nám tato disciplína umožnila se jako zemi prosadit na hlavní příčky v umístění na mistrovství světa,

pravdou je, že je to disciplína, jež má své limity. Většina skokanů se raději soustředí na jiné disciplíny, a i když se jedná o velmi zábavnou formu skákání přes švihadlo, pozornost je v současné době ve světě rope skippingu soustředěna jinam.

5.1.5 *Double dutch speed*

Tato disciplína se u obou organizací liší časovým limitem a počtem soutěžících, v základu se však jedná o rychlostní disciplínu, kde vždy dva stojí čelem proti sobě a točí dvěma švihadly, které se obě otáčejí zároveň a každé opačným směrem. Levá ruka točí po směru hodinových ručiček a pravá ruka proti směru hodinových ručiček. Zároveň je jeden skokan uvnitř švihadel, čelem k jednomu z točících a skáče přes švihadlo tzv. speed step, kdy se vždy jen jedna dolní končetina dotýká povrchu země a druhá je ve vzduchu stejně jako v disciplínách Single Rope Speed (viz obrázek č. 31). Cílem je společně vykonat co největší počet přeskoků v daném časovém limitu. Rozhodčí počítají první přeskok pravou končetinou, a to jen v rozmezí signálů pro začátek a konec, nikdy po zaznění tónu výměny nebo konce. Ve štafetových disciplínách tzv. relay, rozhodčí počítají jen skoky, které soutěžící provedou do zaznění signalizace výměny (viz obrázek č. 32) a následně od plného přebrání švihadel a vstupu dalšího skokana do švihadel.

Tabulka č. 6 – Porovnání odlišností v pravidlech FISAC-IRSF a WJRF v disciplínách *Double Dutch Speed*, zdroj vlastní

Odlišnosti	FISAC-IRSF	WJRF
Disciplíny	<i>Double Dutch Speed Relay 4x45</i> (4 soutěžící v týmu, kdy každý skáče 45 sekund)	<i>Double Dutch Speed 3x40</i> (3 soutěžící v týmu, kde každý skáče 40 sekund) <i>Double Dutch Speed 2x60</i> (4 soutěžící v týmu, kde 2 točí a dva se střídají ve skákání po dobu 60 sekund) <i>Double Dutch Speed Contest 1x30</i> (v rámci soutěže Double Dutch Contest, dva točí a jeden skáče 30 sekund) – výjimka v pravidlech, počítá se vždy levá končetina

Signalizace	<p>„Judges ready? Skippers ready? Set. BEEP. 15. 30. BEEP. 15. 30. BEEP. 15. 30. BEEP. 15. 30. BEEP.“</p>	<p>„Judges ready? Jumpers ready? Set. BEEP. 10. 20. 30. switch. 10. 20. 30. switch. 10. 20. 30. BEEP.“</p> <p>„Judges ready? Jumpers ready? Set. BEEP. 15. 30. 45. switch. 15. 30. 45. BEEP.“</p> <p>Double Dutch Speed Contest 1x30 má svou speciální signalizaci</p>
Pravidla výměny	<p>Výměna pozic probíhá následovně:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A a B točí pro C, který stojí čelem k B 2. A a C točí pro D, který stojí čelem k A 3. D a C točí pro B, který stojí čelem k C 4. D a B točí pro A, který stojí čelem k D <p>V případě, že je narušen tento sled skokanů, ten, jež způsobil chybu, je hlavním rozhodčím zastaven a celý tým je diskvalifikován. Pravidlem pro výměny je, že skokan, který končí svůj 45 sekundový interval po zaznění tónu skočí mimo švihadla a převezme švihadla a zahájí točení, přičemž až teprve po plném převzetí švihadel skočí další skokan do švihadel.</p>	<p>Pořadí skokanů je následující: První skokan vstoupí do švihadel po zaznění prvního „BEEP“, po 40 sekundách a zaznění signálu „switch“ opustí prostor mezi švihadly a převezme točení švihadel od skokana na straně, odkud vyskočil ze švihadel. Druhý skokan vstoupí do švihadel a celý proces se opakuje s tím, že po zaznění signálu „switch“ vystřídá druhý skokan třetího skokana, který ještě neskákal.</p>
Penalizace	<p>Za brzký start, kdy se švihadla roztočí před zazněním počátečního signálu „BEEP“, obdrží tým</p>	<p>Nikdy nesmí být ve švihadlech zároveň dva skokani. Jeden musí vyskočit ven, aby druhý mohl skočit dovnitř. Za</p>

	<p>5 trestných bodů. Vždy je v soutěži platný jen pohyb na vytyčeném území. V případě, že skokan uvnitř švihadel začne přebírat švihadla před zazněním tónu pro výměnu, nebo další skokan skočí do švihadel dříve, než předešlý skokan převezme plnou kontrolu nad švihadly, rozhodčí oznámí falešnou výměnu (false switch) a tým obdrží 5 trestných bodů.</p>	<p>falešný start (výměna ve špatný čas před zazněním zvukové signalizace „switch“, nebo když se najednou ocitnou dva skokani zároveň v prostoru mezi švihadly) se odečítá 5 bodů z hrubého skóre. Za předčasný start se rovněž odečítá 5 bodů. Dále pravidla stanovují, že pokud jeden skokan udělá chybu těsně před zazněním signálu „switch“, musí rozhodčí vynechat první skok pravou nohou druhého soutěžícího, který skočí do švihadel a počítat až druhý odraz pravou nohou. Pokud se chyba stane po zaznění signálů „switch“, pak rozhodčí v tuto dobu nepočítali a není třeba zjednat početní nápravu chyby.</p>
Finální skóre	<p>Výsledné skóre se počítá stejně jako u disciplíny Single Rope Speed, s výjimkou toho, že po odečtení bodů za penalizace je celkové skóre vynásobeno číslem 2.</p>	<p>Výsledné skóre se počítá stejně jako u disciplíny Single Rope Speed.</p>

5.1.6 Double dutch Freestyle

Soutěžní disciplína *Double Dutch Freestyle* se liší od své rychlostní verze *Double Dutch Speed* tím, že hlavním cílem je opět libovolná sestava složená z různých prvků obtížnosti. Je zde podobně jako v disciplínách *Single Rope Freestyle* klíčové hlavně správné provedení triků, hladký průběh výměn, obtížnost prvků a kreativita. Skoro vždy jsou sestavy doprovázeny hudbou, jež klade velký nárok na synchronizaci a spolupráci týmu. Provádí se triky uvnitř švihadel, ale i na straně těch co točí švihadly – tzv. *turner skills*. Vždy se musí vystřídat všichni skokani uvnitř švihadel i při točení. Nikdy nestojí jeden skokan mimo švihadla, aniž by se aktivně neúčastnil sestavy.

Tabulka č. 7 – Vymezení základních parametrů pro porovnání pravidel FISAC-IRSF u disciplín *Double Dutch Freestyle*

Základní údaje	FISAC-IRSF
Disciplíny	<i>Double Dutch Single Freestyle (60-75 sec)</i> – tří členný tým <i>Double Dutch Pair Freestyle (45-75 sec)</i> – čtyř členný tým
Zvukové signalizace	„Judges ready? Skippers ready? You may begin.“
Hudba	Volitelná, z pravidla doporučena.
Panel rozhodčích	14 rozhodčích – 1 hlavní rozhodčí, 5 rozhodčích obtížnosti, 5 rozhodčích prezentace a 3 rozhodčí povinných prvků
Úrovně obtížnosti	5***(viz text)
Povinné prvky	<ul style="list-style-type: none"> • 8 různých způsobů točení švihadly (s maximem dosažení 8 bodů), s výjimkou točení tzv. <i>Chinese wheel</i>. • 5 výměn mezi skokany točícími švihadly • 3 různé gymnastické prvky, z toho minimálně jeden akrobatický prvek. Kombinace rondát salto vzad se počítá za dva různé gymnastické prvky. • 2 taneční krokové sekvence, kdy se švihadlo točí výrazně rychleji, za 8 krokovou sekvenci získá tým jeden bod, za 16 krokovou sekvenci 2 body. • 1 release za 2 body, pokud byla vyhozena a následně chycena rukojeť švihadla, aniž by byl narušen chod sestavy. • 2 párové interakce skokanů, přičemž pro splnění tohoto povinného prvku je nutné, aby 2 skokani předvedli trik úrovně 2 a více, tak, že by nebylo možné trik udělat bez aktivní účasti obou skokanů.
Rozhodování	<p>Obtížnost (50 %)</p> <p>Prezentace (40 %)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Hudba (10 %) 2. Pohyb (5 %) 3. Technika (10 %)

	4. Originalita (10 %)
	5. Zábavnost (5 %)

***Úrovně obtížnosti Double Dutch Freestyle u FISAC-IRSF:

Double Dutch Single Rope Freestyle:

- a) Úroveň 1: Základní kroky (např. *side straddle*, *forward straddle*)
- b) Úroveň 2: Dostat se do speciální pozice těla, nebo z ní. Např. dostat se do pozice *frog* (viz obrázek č. 33), dostat se z pozice *frog*, dostat se do pozice *push-up*, *split*, *crab* (viz obrázek č. 34) atd...
- c) Úroveň 3: Přesun z jedné pozice do druhé. Např. přesun z pozice *frog* do pozice *push-up* (viz obrázek č. 35a, 35b), z pozice *push-up* do pozice *split*, z pozice *split* do pozice *split*, z pozice *push-up* do pozice *push-up*.
- d) Nicméně, dostat se ze speciální pozice není úroveň 3 ani v momentě, kdy tak skokan učiní po kombinaci několika triků po sobě.
- e) Gymnastické prvky jsou hodnoceny jinak. Jako úroveň 2 jsou hodnoceny triky jako rondát, nebo kotoul. Jako úroveň 3 jsou hodnoceny triky jako přemet vpřed, přemet vzad, sklopka... Jako úroveň 4 jsou hodnoceny všechny akrobatické prvky (salto vpřed, vzad, arab aj.) s výjimkou triku *SUICIDE* (obrázek č. 36a,36b,36c), který bude hodnocen jako úroveň 4 jen v případě, že po dopadu soutěžící přeskočí švihadlo, aniž by se v pozici před skokem přemístil, či upravil. Jinak je tento trik hodnocen jako úroveň 3.

Double Dutch Pairs Freestyle – tým bude hodnocen jen za triky, do kterých jsou aktivně zapojeni všichni 4 skokani.

- Úroveň 1: pokud oba skokani současně předvedou stejný, nebo odlišný trik úrovně 1, jeden předvede trik úrovně 2(3) a druhý trik úrovně 1.
- Úroveň 2: pokud oba skokani současně předvedou stejný, nebo odlišný trik úrovně 2, jeden předvede trik úrovně 3 a druhý trik úrovně 2.
- Úroveň 3: oba předvedou současně stejný, nebo odlišný trik úrovně 3.

Všechny formy skoků, při kterých jeden skokan skočí na druhého (viz obrátek č. 37) – úroveň 2.

O jednu úroveň výš budou všechny triky, při kterých dojde k fyzickému kontaktu, ale ne k dopomoci.

Dopomoc druhému do triku (viz obrázek č. 38), např. dopomoc do salta vzad, budou hodnoceny o jednu úroveň níže, tedy salto vzad s dopomocí – úroveň 3.

Přechod jednoho skokana přes druhého v triku úrovně 2 a výš bude hodnoceno o jednu úroveň výš. Např. *subway* (obrázek č. 39).

Salto přes trik úrovně 2 – úroveň 4.

Rozhodování točení – *turner skills*.

- a) Úroveň 1: točící skokan má jednu paži v omezené poloze, např. pod nohou v pozici *crougar* (viz obrázek č. 40).
- b) Úroveň 2: oba točící skokani mají jednu paži v omezené poloze.
- c) Body budou uděleny za točení ve stejné omezené poloze pouze za první přeskok švihadla ve stejném tempu (zvláště za dvojšvih, trojšvih atd.). To samé platí pro změnu točení do způsobu *Chinese wheel*.
- d) Pro všechny násobné švihy budou rozděleny úrovně následovně:
 - i. Dvojšvih – úroveň 1
 - ii. Trojšvih a čtyřšvih – úroveň 2
 - iii. Pětšvih a více – úroveň 3
- e) Pokud je násobný švih točen s pažemi v omezené poloze, hodnocení bude o jednu úroveň vyšší.
- f) Dopad do triku úrovně 2 a více, poté, co točící skokani udělají trojšvih nebo čtyřšvih – o dvě úrovně výše.
- g) Dopad do triku úrovně 2 a více poté, co točící skokani udělají pětšvih a více – o tři úrovně výše.
- h) Skokani točící na stranách švihadel obdrží body v rozsahu úrovně 1 za jakékoliv přeskočení švihadla, např. při způsobu točení *Chinese wheel*, avšak jen po prvním skočení do švihadel, při dalším skoku uvnitř, aniž by se změnilo tempo, nebo způsob otáčení, již body nebudou uděleny.
- i) Pokud točící skokan při skoku do švihadel, nebo těsně po skočení do švihadel, bude mít jednu ruku v omezené poloze při točení, bude celý trik hodnocen o jednu úroveň výš. Pokud bude mít obě paže v omezené poloze – o dvě úrovně výš.

- j) Vyhození švihadla, tzv. *release*, a jeho následné chycení je úroveň 3. *Release* s chycením švihadla v omezené poloze paží, pokud následně není narušeno plynulé otáčení švihadel je úroveň 4. Pokud není po chycení švihadel otáčení plynulé, bude trik hodnocen o úroveň níže.

Panel rozhodčích je složen stejně jako pro disciplíny *Single Rope Freestyle*.

Obtížnost (50 %) – rozhodčí hodnotí prvky v rozsahu úrovní 1 až 5. Za každý trik úrovně 2 obdrží tým 3/ (1,5*1,5*1,5) bodů, s maximem 10 bodů. Za každý trik úrovně 3 obdrží tým 3/ (1,5*1,5) bodů, s maximem 20 bodů. Za každý trik úrovně 4 obdrží tým 3/1,5 bodů s maximem 30 bodů. Za každý trik úrovně 5 obdrží tým 3 body.

1. Pokaždé, kdy je předveden trik, je bodově ohodnocen jak trik, tak i obtížnost točení. Úroveň obtížnosti je součtem úrovně obtížnosti točení a obtížnosti provedení triku uvnitř švihadel.
2. Hodnocení točení – jsou jen dva způsoby točení hodnocené rozhodčími.
 - a. Triky předvedené v momentě, kdy se švihadla točí v opačném směru proti sobě budou rozhodčími hodnoceny.
 - b. Triky předvedené v momentě, kdy se švihadla točí ve stejném směru, ale jsou od sebe ve vzdálenosti alespoň po úhlem 90 stupňů, budou rozhodčími hodnoceny.
 - c. Triky předvedené v momentě, kdy se švihadla točí ve stejném směru a jsou u sebe blíže než pod úhlem 90 stupňů, nebudou rozhodčími hodnoceny.
 - d. Opakovaný trik, nebo přechod bude hodnocen rozhodčími znovu jen v případě, že bude předveden s jiným způsobem točení (A, nebo B)

Prezentace (40 %) – hodnotí se užití hudby, pohyb po ploše, technika provedení, originalita sestavy, spolupráce mezi skokany v týmu, a nakonec zábavnost sestavy.

6. **Hudba (10 %)** – polovina skóre za hudbu je věnována skákání do rytmu, druhá polovina skóre je hodnocena dle stejné tabulky jako u disciplíny *Single Rope Freestyle*.
7. **Pohyb (5 %)** – využití prostoru a výměn mezi skokany
8. **Technika (10 %)** – rozhodčími budou strženy body za každý špatně technicky provedený trik, nebo za každé otáčení švihadel jež nebylo plynulé (s výjimkou toho, kdy jsou již strženy body za chybu).

9. **Originalita (10 %)** – hlavní otázky při hodnocení jsou: Viděli jste již podobnou sestavu? Byly v sestavě chyby, jež jste nikdy neviděli? Riskovali skokani chybu při použití některých nových a neobvyklých triků? Byla v sestavě vidět aktivní interakce mezi skokany jež točili švihadly a těmi, jež skákali uvnitř švihadel?

10. **Zábavnost (5 %)** – hlavní otázky při hodnocení jsou: Jaký byl celkový dojem ze sestavy? Udrželi skokani vaši pozornost během celé sestavy? Byla sestava neobvyklá a zajímavá? Podívali byste se na sestavu znovu, i kdybyste nemuseli?

Povinné prvky (10 %) – rozhodčí povinných prvků dohlíží na to, zdali byly dodrženy v sestavě následující povinné prvky:

- 8 různých způsobů točení švihadly (s maximem dosažení 8 bodů), s výjimkou točení tzv. *Chinese wheel*.
- 5 výměn mezi skokany točícími švihadly
- 3 různé gymnastické prvky, z toho minimálně jeden akrobatický prvek. Kombinace rondát salto vzad se počítá za dva různé gymnastické prvky.
- 2 taneční krokové sekvence, kdy se švihadlo točí výrazně rychleji, za 8 krokovou sekvenci získá tým jeden bod, za 16 krokovou sekvenci 2 body.
- 1 *release* za 2 body, pokud byla vyhozena a následně chycena rukojeť švihadla, aniž by byl narušen chod sestavy.
- 2 párové interakce skokanů, přičemž pro splnění tohoto povinného prvku je nutné, aby 2 skokani předvedli trik úrovně 2 a více, tak, že by nebylo možné trik udělat bez aktivní účasti obou skokanů.

Pro získání plného počtu bodů za povinné prvky je nutné získat 16 z celkových 22 možných bodů (pouze 20 v disciplíně *Double Dutch Single Freestyle*, jelikož zde není párová interakce). Konečný počet bodů (maximálně 16) je přepočítán na 10 % z celkové známky za sestavu vynásobením hrubého skóre zlomkem 50/16.

Tabulka č. 7 – Vymezení základních parametrů pro porovnání pravidel WJRF u disciplín *Double Dutch Freestyle*

Základní údaje	WJRF
Disciplíny	<ul style="list-style-type: none">• <i>Double Dutch Single Freestyle</i> (45-75 sec) – tří členný tým• <i>Double Dutch Pairs Freestyle</i> (45-75 sec) – čtyř členný tým

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Double Dutch Triad Freestyle</i> (60-90 sec) – pěti členný tým • (<i>Double Dutch Contest</i> (2-3 min) – libovolný počet, hudba, tanec, show)
Zvukové signalizace	Judges ready, Jumpers ready, Set, Beep“ S výjimkou <i>Double Dutch Triad Freestyle</i> a <i>Double Dutch Contest</i> následují další zvukové signalizace ve 45 sekundách, 60 sekundách a konečný „beep“ následuje v 75 sekundách. Pro <i>Double Dutch Triad Freestyle</i> platí stejná zvuková signalizace s tím rozdílem, že konečný „beep“ následuje až v 90 sekundách.
Hudba	Ano (s výjimkou juniorských kategorií a kategorií „novice“)
Panel rozhodčích	7 rozhodčích – 1 hlavní rozhodčí, 3 rozhodčí obsahu, 3 rozhodčí prezentace
Úrovně obtížnosti	7****(viz tabulka)
Povinné prvky	<ul style="list-style-type: none"> • Manipulace se švihadly • Násobné • Inverze a vychýlení • Prostorová dynamika
Rozhodování	Rozhodování v disciplínách <i>Double Dutch Freestyle</i> je totožné s rozhodováním v disciplínách <i>Single Rope Freestyle</i> s výjimkou tabulky úrovní obtížnosti a výčtem povinných prvků.

****Tabulka obtížnosti WJRF a dle ní stanovené úrovně obtížnosti pro hodnocení obsahu *Double Dutch Freestyle*:

Tabulka č.8 – Tabulka obtížnosti WJRF pro hodnocení disciplín *Double Dutch Freestyle*, zdroj: WJRF Judging Handbook 2018

Skill level	0	0.5	1	2	3	4
Multiples	Single		Double	Triples and quads	Quints and sextuples	Septuples and octuples
Power			Power without jumping the rope (ex: up the ladder pushup), rotation of power (turn tables)	Frog, pushup, crabs, butt bounces	One handed power, hand hops, two foot frogs	
Gymnastics			Cartwheel, round-off, 360 degree rotation of body	Handsprings	Flips	
Turner involvement (value is awarded per turner except for basic pin wheel, and basic wheel)	Basic turning		Backwards, pinwheel, wheel, turner skills only involving hand movement (ex: leg over)	Turner skills involving more than one hand movement (ex: inversion displacement, restriction of both hands, power skills and gymnastics)		
Releases			Helicopter	Mic, two handled release		
Switches	Basic switch (takes more than 2 seconds to switch)		Quick switch, wheel switch, Exchange of handles during wheel, any interaction between jumper and turner			
Footwork		Footwork				

Rozhodování v disciplínách *Double Dutch Freestyle* je totožné s rozhodováním v disciplínách *Single Rope Freestyle* s výjimkou tabulky úrovní obtížnosti a výčtem povinných prvků.

Při hodnocení párové interakce a triků předvedených v disciplínách *Double Dutch Pairs Freestyle* a *Double Dutch Triad Freestyle*, rozhodčí hodnotí vždy nejméně náročný trik, pokud vzájemná spolupráce skokanů nečiní trik výrazně těžším.

Povinné prvky:

- Manipulace se švihadly – triky jež předvádí skokani točící se švihadly
- Násobné skoky – triky jež spočívají v několikanásobném protočení švihadel v době mezi odrazem a následným dopadem skokana uvnitř švihadel
- Inverze a vychýlení – triky vyžadující změnu polohy těžiště těla demonstrující sílu, rovnováhu, flexibilitu nebo obratnost (gymnastické a akrobatické prvky)
- Prostorová dynamika – jakýkoliv pohyb jež vyžaduje výměnu skokana uvnitř švihadel se skokanem točícím švihadly

Pro splnění povinných prvků je třeba dodržet stejná pravidla platná pro disciplíny *Single Rope Freestyle*.

V disciplíně *Double Dutch Contest* je dán větší prostor kreativitě (taneční prvky) a rozhodující je zde originalita, kvalita a úroveň prezentace v kombinaci s minimem chyb. I v této disciplíně je pohyb omezen na vytyčené stanoviště, ale ostatní pravidla jsou upravena.

5.2 Soutěžní kategorie

V následující podkapitole zmíním soutěžní kategorie obou organizací. Obě organizace, jak FISAC-IRSF, tak WJRF, se shodují v rozdělení na juniorské a seniorské kategorie v rámci mistrovství světa. Soutěže se tak v rámci mistrovství světa oddělují a nazývají:

FISAC-IRSF:

- FISAC-IRSF Junior World Championship
- FISAC-IRSF World Championship

WJRF:

- Junior World Championship
- Senior World Championship

Věkové rozmezí se dále liší viz tabulka č. 9.

Tabulka č. 9 – porovnání juniorských a seniorských věkových kategorií u organizací FISAC-IRSF a WJRF

Mistrovství	FISAC-IRSF		WJRF	
	Juniorské	Seniorské	Juniorské	Seniorské
Single Rope Speed/Freestyle	12-14 let	15 let a starší	10 let a mladší 11-12 let 13-14 let	16 let a mladší 17-18 let 19-22 let 23-29 let 30 let a starší
Triple Unders	-	15 let a starší	-	16 let a mladší 17-18 let

				19 let a starší
Pairs/Teams	12-14 let	15 let a starší	10 let a mladší 11-12 let 13-14 let	16 let a mladší 17-18 let Open (1 soutěžící/tým 19 let a více) 30 let a starší (všichni soutěžící v týmu 30 a starší)
DD Triad	-	-	-	18 let a mladší Open (1 soutěžící/tým 19 let a více)

Speciální soutěží je WJRF Novice Championship. Jedná se o soutěž, jež je otevřena všem začátečníkům. Podmínkou účasti je minimální zkušenost s účastí na soutěžích. Minimum je stanoveno na dva roky od doby, kdy se soutěžící účastnil své první soutěže. Alternativou k této soutěži je u FISAC-IRSF soutěž zvaná „FISAC-IRSF Open Tournament“, jež je rovněž určena všem méně zkušeným soutěžícím, jež se však dle pravidel musí kvalifikovat. Každá země vysílá omezený počet soutěžících. Porovnání věkových kategorií těchto dvou soutěží viz tabulka č. 10.

Tabulka č. 10 – porovnání věkových kategorií WJRF Novice Championship a FISAC-IRSF Open Tournament

	FISAC-IRSF Open Tournament	WJRF Novice Championship
Single Rope Freestyle/Speed	15 let a starší	10 let a mladší 11-12 let 13-14 let

		15 let a více
Triple Unders	15 let a starší	-
Pairs/Teams	15 let a starší (alespoň 1 soutěžící/tým musí být 15 let a starší)	-

Rozdělení do kategorií dle pohlaví je pro obě organizace totožné. Individuální disciplíny se dělí na mužské a ženské kategorie a následně odpovídající věkové rozdělení. Týmové disciplíny dále mají k mužským a ženským kategoriím i kategorie smíšené (muži i ženy společně).

V rámci seniorských kategorií lze u obou organizací soutěžit o titul mistrů všech disciplín v individuálních soutěžích Single Rope a v týmových soutěžích. FISAC-IRSF tuto speciální kombinaci disciplín nazývá pro individuální disciplíny „World Masters Championship“ a pro týmové disciplíny „World Team Championships“. Oproti tomu WJRF tuto kombinaci nazývá „Single Rope Individual All-Round Championship“ a „Single Rope Team All-Round Championship“, navíc k tomu existuje i „Double Dutch Team All-Round Championship“ – oddělují se zde týmové disciplíny *Single Rope* od týmových disciplín *Double Dutch*. Porovnání disciplín a věkových kategorií obou organizací v mistrovské soutěži viz tabulka č. 11. Na prvním místě se umístí vždy soutěžící, nebo tým, s největším počtem bodů za všechny disciplíny. Nutnou podmínkou je účast na všech disciplínách.

Tabulka č. 11 – porovnání disciplín a věkových kategorií pro FISAC-IRSF World Masters/Team Championship a WJRF All-Round Championship

	FISAC	WJRF
Disciplíny	Speed 1x30	Speed 1x30
Single Rope	Speed 1x180	Speed 1x180
	Freestyle	Freestyle

Týmové disciplíny	Single Rope Speed Relay 4x30	Single Rope Double Under Speed 2x30
	Single Rope Pair Freestyle	Single Rope Speed Relay 4x30
	Single Rope Team Freestyle	Single Rope Pairs Freestyle
	Double Dutch Speed Relay 4x45	Single Rope Pairs Wheel Freestyle
	Double Dutch Single Freestyle	Single Rope Team Freestyle
	Double Dutch Pair Freestyle	Double Dutch Speed 3x40
		Double Dutch Speed 2x60
		Double Dutch Singles Freestyle
		Double Dutch Pairs Freestyle
Věkové kategorie	Juniorská soutěž – 12-14 let	Juniorská soutěž – 14 let a mladší
	Seniorská soutěž – 15 let a starší	Seniorská Soutěž – bez omezení

Zásadním rozdílem u obou organizací je však přísnost, se kterou se u obou organizací k rozdělení kategorií a jednotlivých soutěží přistupuje. Zatímco FISAC-IRSF striktně zakazuje účast mladším skokanům v seniorských kategoriích, WJRF povoluje účast mladším soutěžícím i v některých seniorských kategoriích. Důvodem pravděpodobně bude i systém kvalifikace. Zatímco u FISAC-IRSF je kvalifikace dána místní zastupitelskou organizací, jež vysílá na soutěž své reprezentanty, na WJRF se výherci disciplín v jednotlivých soutěžích utkají ve finále Grand Championship Showcase. Rozřazení a následná kvalifikace do finále Grand Championship Showcase je velmi složitá a z důvodu omezeného rozsahu této bakalářské práce zmíním jen dvě disciplíny. V disciplíně Single Rope speed se ve finále utká (kvalifikuje) 6 nejlépe umístěných mužů a odděleně 6 nejlépe umístěných žen ze všech juniorských i seniorských kategorií a z kategorie Novice. Pro disciplínu Freestyle platí podobné pravidlo, avšak soutěží pouze 10 nejlepších mužů a odděleně 10 nejlepších žen ze seniorských kategorií. Teoreticky je takto možné, aby se soutěžící z kategorie Novice, tedy kategorie začátečníků, utkal na svém prvním mistrovství světa ve finále v jedné disciplíně s těmi nejlepšími soutěžícími napříč všemi věkovými kategoriemi.

6 Diskuze

Při psaní této bakalářské práce jsem se zaměřila na porovnávání pravidel dvou mezinárodních rope skippingových organizací International Rope Skipping Federation a World Jump Rope Federation. Za základní parametry pro porovnávání jsem zvolila hlavní disciplíny, jež jsou vymezeny v pravidlech obou organizací, dále délku trvání jednotlivých disciplín, soutěžní prostor, zvukové signalizace, počet rozhodčích, způsob rozhodování, úroveň obtížnosti (pouze u volných disciplín *Freestyle*), penalizace, výpočet finálního skóre a věkové kategorie. Pro zachování přehlednosti práce a její délky jsem se zaměřila více na volné soutěžní disciplíny, ve kterých se v pravidlech liší systémy hodnocení nejvíce.

- 1) Disciplíny vymezené v pravidlech obou organizací: Obecně lze na základě porovnání disciplín obou organizací stanovit, že nabízené disciplíny jsou v zásadě stejné, co se charakteru a podstaty disciplín týče. WJRF disponuje více disciplínami. Zatímco FISAC-IRSF nabízí celkově 10 hlavních disciplín, WJRF jich nabízí celkem 14.
- 2) Délka trvání jednotlivých disciplín: Na základě porovnání lze shrnout, že společně rychlostní disciplíny pro obě organizace mají stejnou délku trvání. Volné disciplíny *Freestyle* jsou u FISAC-IRSF v rozmezí mezi 60-75 vteřinami, zatímco u WJRF v rozmezí mezi 45-75 vteřinami. WJRF tedy povoluje kratší délku volné sestavy, avšak také větší časový rozptyl, jež je sporný v otázce spravedlivého rozhodování.
- 3) Soutěžní prostor: Pro rychlostní disciplíny *Speed* FISAC-IRSF dle pravidel umožňuje skokanům pohyb ve vymezeném prostoru o velikosti 6x6 metrů. Oproti tomu WJRF poskytuje pro rychlostní disciplíny pouze prostor o velikosti 5x5 metrů. Soutěžní prostor pro volné disciplíny *Freestyle* je u obou organizací 12x12 metrů.
- 4) Zvukové signalizace: Obě organizace používají prakticky totožné zvukové signalizace. Největším rozdílem je, že u FISAC-IRSF jsou skokani v signalizacích nazýváni jako „skippers“, zatímco u WJRF jsou nazýváni „jumpers“.
- 5) Počet rozhodčích: V panelu rozhodčích na soutěži FISAC-IRSF je z pravidla 14 rozhodčích. Na soutěžích WJRF je pouze 7 rozhodčích.
- 6) Způsob rozhodování: FISAC-IRSF má v celku složitý systém rozhodování. Finální výpočet stanovuje počítačový program. V procentech však lze shrnout, že: 50 % známky je za obtížnost sestavy, 10 % za povinné prvky, 40 % za prezentaci (z čehož 10 % za využití hudby, 10 % za techniku, 10 % za originalitu, 5 % za pohyb v prostoru a 5 % za zábavnost sestavy). Z bodů za povinné prvky a prezentaci vznikne skóre za kreativitu (50 %) a z obou skóre jak za obtížnost, tak za kreativitu se odečte polovina

bodů za chyby (ze které se nejprve odstraní nejvyšší a nejnižší hodnoty). Vznikne tak výsledná známka. WJRF oproti tomu používá velmi jednoduchý systém 10 bodové známky. Obsahu je soustředěno 60 % známky (6 bodů) z čehož 40 % (4 body) je za obtížnost a 20 % (2 body) za denzitu (početnost triků). Zbylých 40 % (4 body) náleží známce za prezentaci, z čehož 20 % (2 body) je za techniku a 20 % (2 body) za zábavnost sestavy. (Zvláštností v tomto hodnocení je, že v ostatních gymnastických sportech bývá technika řazena k obtížnosti, ne k prezentaci.)

- 7) Úroveň obtížnosti: FISAC-IRSF disponuje (hůře přehledným) seznamem pravidel, jak hodnotit úroveň obtížnosti triků ve volných sestavách *Freestyle*. Celkem pracuje s 6 úrovněmi obtížnosti. V praxi však rozhodčí musí znát jaký trik spadá do jaké úrovně. WJRF v pravidlech pro rok 2018 pracuje se 7 úrovněmi obtížnosti, jež se dají konfigurovat na základě tabulky s pomocí doplňujících výjimek. Na základě tabulky lze odvodit jaký trik patří do jaké úrovně, avšak v praxi se jedná o totožný případ, rozhodčí musí znát, kam jaký trik spadá.
- 8) Penalizace: Obě organizace používají v rychlostních disciplínách stejné penalizace (5 bodů) za předčasný start a falešnou výměnu v disciplínách *Double Dutch Speed Relay*. Pouze WJRF však uděluje v rychlostních disciplínách trestné body za překročení soutěžního prostoru. Ve volných disciplínách *Freestyle* obě organizace rozlišují malé a velké chyby. Zatímco FISAC-IRSF pracuje s průměrným bodovým hodnocením za chyby a odečítá body ze známky za obtížnost a prezentaci, WJRF odečítá body za chyby udělené hlavním rozhodčím pouze ze známky za prezentaci (2 body, tedy 20 % z celé známky za *Freestyle*). Zároveň obě organizace udělují penalizace za nedodržení, nebo překročení časového limitu a nedodržení soutěžního prostoru.
- 9) Výpočet finálního skóre: Obě organizace používají pro výpočet skóre počítačového programu. U FISAC-IRSF z bodů za povinné prvky a prezentaci vznikne skóre za kreativitu (50 %) a z obou skóre jak za obtížnost, tak za kreativitu se odečte polovina bodů za chyby (ze které se nejprve odstraní nejvyšší a nejnižší hodnoty). Vznikne tak výsledná známka. Manuální výpočet i celý systém, byť velmi důmyslný, je zároveň velmi složitý. WJRF disponuje velmi snadným systémem, ve kterém lze vypočítat finální skóre i manuálně. Známkou za obsah se sečte se známkou za prezentaci (po odečtení chyb), následně se odečtou případné penalizace za čas a prostor, a vznikne finální známka za *Freestyle*.

10) Věkové kategorie: U FISAC-IRSF existují prakticky pouze dvě soutěžní kategorie, juniorská (12-14 let) a seniorská (15 let a více) a každá má svou soutěž. WJRF má mnohem složitější rozdělení kategorií, byť je primární rozdělení na juniorské a seniorské kategorie stejné. V rámci juniorské kategorie pak nabízí celkem 5 dalších věkových kategorií. V rámci seniorské kategorie se nabízené kategorie liší ještě vzhledem k různým disciplínám. Např. v disciplínách *Single Rope Freestyle* je až 5 různých věkových kategorií od kategorie 15 let a mladší, po kategorii 30 let a starší.

Další velký rozdíl je pro soutěžící v možnostech kvalifikace na mistrovství světa. U organizace FISAC-IRSF je možné se účastnit jiných soutěží, avšak na mistrovství světa se soutěžící nedostanou jinak, než že se kvalifikují. Zároveň u organizace FISAC-IRSF soutěžící vždy reprezentují svoji zemi. U WJRF se pořádá každý rok mistrovství světa, kam se může přihlásit každý, kdo zaplatí startovné. Kvalifikace do finále se koná přímo na mistrovství světa. Je tak dána možnost více skokanům, avšak vyjma mistrovských kategorií není úroveň soutěže příliš vysoká.

Překvapivým rozdílem, jež patrně pramení z množství soutěžících, jež se mistrovství světa u obou organizací účastní, je možnost opakovaného pokusu z důvodu rozbitého švihadla. V pravidlech pro rok 2018 je tato možnost u WJRF zrušena. Z minulých let množství opakovaných pokusů nabylo takových rozměrů, že byli nuceni organizátoři tyto výjimku v pravidlech zrušit. FISAC-IRSF i nadále toto pravidlo užívá. Je to pravidlo velmi přívětivé pro soutěžící, jelikož není nikdy možné stoprocentně zajistit, že se v takové rychlosti při tak nadměrné zátěži plastové švihadlo v průběhu soutěže nezničí. Především toto nelze vyloučit v disciplíně *Triple Unders*.

K zajímavým závěrům se dalo dojít při porovnání rozhodování v disciplínách *Freestyle*. V pravidlech FISAC-IRSF je hodnocení celkové zábavnosti sestavy hodnoceno maximálně 5 % z celkové známky za *Freestyle*. Oproti tomu je v pravidlech WJRF zábavnost hodnocena maximálně 2 body z 10, což činí 20 % z celkové známky. Z tohoto vyvození vyplývá, že skokan WJRF má větší motivaci pro vytvoření zábavné sestavy pro diváky, než skokan FISAC-IRSF. Dalším rozdílným jevem v sestavách je držení těla a pohled na rozhodčí a publikum. V hodnocení FISAC-IRSF je za držení těla a technické provedení triků možné obdržet maximálně 10 % bodů z celkové známky za *Freestyle*. Pravidla jsou nastavena přísněji, klade se větší důraz na obsah. Oproti tomu v hodnocení WJRF je možné za techniku provedení obdržet 2 body z 10, tedy 20 % bodů z celkové známky za dobré držení těla

a techniku. Skokani WJRF mají tak mnohem větší motivaci pro lepší techniku a držení těla při předvedení své sestavy.

Z těchto výše zmíněných důvodů bylo nutné pozměnit tabulky obtížnosti prvků. Nově má WJRF 7 úrovní obtížnosti (FISAC-IRSF jen 6). Triky jako např. TJ jsou u WJRF hodnoceny úrovní 3, u FISAC-IRSF úrovní 4. Důvodem změny pravidel byl fakt, že již skokani sami překonali stanovené úrovně a bylo tak třeba je rozšířit. U FISAC-IRSF zatím toto nebylo nutné, jelikož z pravidla z důvodu přísnějšího hodnocení chyb skokani sázejí více na jistotu provedení a minimalizaci chyb. I toto však není na škodu, jelikož je tak většinou v mistrovských sestavách FISAC-IRSF mnohem méně chyb než u WJRF.

Obecně lze vyzdvihnout pravidla rozhodování v disciplínách *Freestyle* u WJRF. Jsou nejen přehlednější a srozumitelnější, ale zároveň podporují originalitu a kvalitu provedení sestav. Zohledňují taky obtížnost sestavy, zejména pak přímo úměrně zvyšují bodové hodnocení za obtížné triky zařazené ke konci sestavy o 15 %. Zároveň se při rozhodování využívá aplikace na tabletu, což umožňuje rozhodčím rychlejší reakce na danou sestavu a zároveň usnadňuje a urychluje hodnocení výsledků.

Nelze však zcela opomenout fakt, že FISAC-IRSF má pravidla hodnocení disciplín *Freestyle* nastavena pro skokany výhodněji v tom, že jednak umožňují lepší předvídatelnost při finálním hodnocení a zároveň obtížnější zneužití rozhodčími (více rozhodčích, nejlepší a nejhorší skóre se vypouští, systém je komplikovaný) – v celku tedy se dá hodnocení považovat za spravedlivější. To i vzhledem k časovému rozptylu povolené délky sestavy.

V průběhu studia pravidel jsem narazila na fakt, že neexistuje oficiální český překlad pravidel. Interpretace pravidel v českém jazyce v této bakalářské práci je tak mým vlastním překladem. Zde jsem narazila na problém převážně z hlediska absence české odborné terminologie v tomto sportu. V praxi se užívá kombinace anglických názvů a českých ustálených výrazů, jež jsou slangem českých skokanů (např. „točič“ – turner, „ručka“ – rukojeť švihadla, „podkoleňák“ – triky kde je rukojeť švihadla pod kolenem) nebo anglickým označením, avšak často upraveným do českého jazyka. Pro zachování odbornosti jsem se tak ve většině případů držela anglické terminologie s českým vysvětlením v závorce, nebo obráceně – dle použitelnosti v překladu.

Mírným překvapením v průběhu psaní této bakalářské práce, jež však jen potvrdilo aktuálnost tématu této práce, bylo oznámení výše zmíněných organizací o spojení, a vytvoření nové jednotné mezinárodní organizace International Jump Rope Union do roku 2020. Nastavení

jednotných pravidel pro nově vzniklou organizaci nebude lehký úkol. Bude třeba zohlednit skokany z obou organizací a nastavit tak férové podmínky všem soutěžícím. Obecně to však bude velký krok kupředu pro tento sport.

7 Závěry

Na první otázku, v čem jsou zásadní rozdíly pro soutěžící na soutěžích International Rope Skipping Organization oproti soutěžím World Jump Rope Federation, lze odpovědět takto: Soutěžící WJRF mají oproti soutěžícím FISAC-IRSF širší nabídku disciplín a věkových kategorií. FISAC-IRSF má v panelu rozhodčích 14 rozhodčích, zatímco u WJRF je jich pouze 7. Rychlostní disciplíny se v rozhodování prakticky neliší, avšak volné disciplíny *Freestyle* se liší velmi. Dalším zásadním rozdílem je, že soutěžící FISAC-IRSF se pro účast na mistrovství světa musí kvalifikovat dle pravidel své místní zastupitelské organizace FISAC-IRSF, oproti tomu soutěžící WJRF se mohou účastnit pod podmínkou zaplacení startovného.

Na druhou otázku, v čem jsou výhody a nevýhody způsobu rozhodování v disciplínách *Freestyle* u International Jump Rope Organization a World Jump Rope Federation lze odpovědět takto: Mezi výhody rozhodování v disciplínách *Freestyle* u FISAC-IRSF patří přísnější zohlednění obsahu na úkor prezentace, dále také větší počet rozhodčích. Nevýhodou je pak nastavení pravidel, které upřednostňují menší chybovost před kreativitou a správným technickým provedením. Mezi výhody WJRF pak patří nastavení pravidel tak, že naopak zohledňují kreativitu a správné technické provedení. Celková bodová srážka za chyby nemůže přesáhnout 20 % z celkové známky za *Freestyle*. Dále lze mezi výhody přidat nové rozdělení úrovní a vytvoření nové aplikace pro rozhodčí, jenž potvrzuje, že WJRF se snaží neustále držet krok se svými skokany. Mezi nevýhody WJRF lze zmínit fakt, že až 20 % z celkové známky za disciplínu *Freestyle* je tvořen subjektivním pocitem rozhodčích. Lze tak vcelku snadno zneužít systému rozhodčím ve prospěch, nebo naopak na úkor jednotlivých skokanů.

8 Seznam použité literatury

Literatura:

SKALKOVÁ, Jarmila. *Úvod do metodologie a metod pedagogického výzkumu*. Vyd. 2., doplněné. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1985. Učebnice pro vysoké školy.

SKOPOVÁ, Marie, Miroslav ZÍTKO a Jana ČERNÁ. *Základní gymnastika*. 3. upravené vydání. Praha: Karolinum, 2013. ISBN 978-80246-2194-4.

ŠŤASTNÁ, Dagmar a Jaroslav MIHULE. *Rytmická gymnastika*. [2. přepr. vyd.]. Praha: Univerzita Karlova, 1993. ISBN 80-7066-728-1

Internetové zdroje:

About USA Jump Rope. In: *Usajumprope.org* [online]. 2018, 2018 [cit. 2018-01-23]. Dostupné z: <http://usajumprope.org/page-20-About.html?page=1>

BERÁNKOVÁ, Jana. Rope Skipping v ČR. In: *Ropeskiipping.cz* [online]. Praha, 2011, 8.10.2011 [cit. 2018-01-23]. Dostupné z: <http://www.ropeskiipping.cz/?i=732/rope-skiipping>

BERÁNKOVÁ, Jana. Rope skipping. In: *Ropeskiipping.cz* [online]. Praha, 2011 [cit. 2018-01-23]. Dostupné z: <http://www.ropeskiipping.cz/?i=732/rope-skiipping>

BERÁNKOVÁ, Jana. Švihadla pro sport "Rope skipping" skipping rope. In: *Ropeskiipping.cz*[online]. Praha 2011 [cit. 2018-01-23]. Dostupné z: <http://www.ropeskiipping.cz/?i=732/rope-skiipping>

BUDDY, Lee. Jump Rope Basics. *The CrossFit Journal* [online]. 2007, October 2007, 2007(62), 7 [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: http://library.crossfit.com/premium/pdf/62_07_Jump_Rope_Basics.pdf?e=1268682327&h=506f8540e32d682cf12764d2b73eea38

FISAC-IRSF History: 1995–present. *Fisac-irsf.org* [online]. [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: <http://www.fisac-irsf.org/rope-skiipping-history.html>

Rope Skipping History. *Fisac-irsf.org* [online]. [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: <http://www.fisac-irsf.org/rope-skipping-history.html>

STINGLOVÁ, Helena. Tam, kde končí skákání přes švihadlo, začíná rope skipping. *IForum časopis Univerzity Karlovy* [online]. 9.10.2012 [cit. 2017-12-27]. ISSN 1214-5726. Dostupné z: <https://iforum.cuni.cz/IFORUM-13517-version1.pdf>

SWANSON, Jess. The World of Competitive Jump Rope Is More Intense Than You Think: High stakes, high emotions and high-speed action—inside the world of competitive jump rope as the Miami Supersonics prepare for this month’s Junior Olympics. *American Way Magazine*[online]. London: Ink, 2017, July 2017, 6 [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: <https://americanwaymagazine.com/world-competitive-jump-rope-more-intense-you-think>

Soutěžní pravidla organizací:

FISAC-IRSF Rule Book: World Championships Competition Manual [online]. In: BANNERMAN, Lorraine. 2017, 1.1.2017, s. 36 [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: http://www.fisac-irsf.org/uploads/7/8/0/3/78035336/fisac-irsf-rulebook_world_championships_2017v3.pdf

FSAC-IRSF Rule Book: Judging Manual [online]. In: 2018, s. 29 [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: http://www.fisac-irsf.org/uploads/7/8/0/3/78035336/fisac-irsf_judging_manual_2018_v4.pdf

2018 World Jump Rope Federation: Competition Rule Book [online]. In: 2017, s. 19 [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: <http://worldjumprope.org/wp-content/uploads/2018-WJRF-Competition-Rule-Book.pdf>

2018 World Jump Rope Federation: Judging Handbook [online]. In: 2017, s. 33 [cit. 2018-01-21]. Dostupné z: <http://worldjumprope.org/wp-content/uploads/2018-WJRF-Judging-Handbook.pdf>

9 Přílohy

9.1 Přílohy – rozhovory

Příloha č. 1 – Rozhovor s Mikem Simpsonem (USA), jedním ze zakladatelů WJRF (ve sdíleném dokumentu pomocí e-mailové korespondence)

Dear Mike Simpson,

here are 10 questions concerning the foundation of the World Jump Rope Federation. I am aware of the fact that some questions might be overlapping, please feel free to refer to any of your answers above if you feel enough has been said on the specific topic.

1.) Question: When was the initial thought of founding a new worldwide jump rope organization born?

Answer: The discussion had occurred for many years but we took active action to start in October, 2010.

2.) Q: Who were the main activists in this process?

A: The leaders of the 3 largest teams in the USA. Dennis and Amy Canady, Coach Ray & Patricia Fredrick, Mike & Carmen Simpson plus Shaun Hamilton.

3.) Q: What led you as a whole to found a competition to the existing International Rope Skipping Organization (IRSO)?

A: The need to get back to the basics of creativity, inclusiveness, innovation and an audience pleasing product.

4.) Q: Was there a one specific meeting where it all started? Were there all the founders present?

A: Please name specific time and location if possible. It occurred in Mason, Ohio USA in October of 2010. The 7 founders are those listed above. We were all there.

5.) Q: When and where (if possible to say) was the World Jump Rope Federation (WJRF) officially founded?

A: In October of 2010 using the non-profit status of one of our teams to get started and then officially chartered as a non-profit in Dayton, OH USA in 2011

6.) Q: What were the main goals and ideas behind founding WJRF?

A: To unify the world of jump rope, to be recognized as a sport by GAISF (Global Association of International Sports Federations), be recognized by the IOC and to be included in the Olympic program.

7.) Q: Were there any major obstacles that needed to be overcome?

A: To accomplish the above!

8.) Q: What is the current relationship between the two worldwide organizations from your point of view?

A: Excellent. We have agreed to merge into the International Jump Rope Union effective at the conclusion of the WJRF World Championship 2019. There will be equal representation from both sides.

9.) Q: How is WJRF doing today from your point of view?

A: We have grown tremendously from our first year (300 competitors) to 2018 (over 900 competitors). I would say that we are doing excellent!

10.) Q: Are there more plans and more goals to accomplish with WJRF?

A: Specific and less specific plans for the future (if it's not held a secret). We have begun merging FISAC and WJRF and are well under way. It has been a real pleasure working with them!

Příloha č. 2 – Rozhovor s rozhodčí FISAC-IRSF Nicky Stassjins (Belgie) ohledně pravidel dané organizace

Otázky zodpovězené pomocí video konference.

Q: What is the World Cup and Open Tournament?

A: The World Cup is a competition between countries under FISAC-IRSF. Each country sends a team that competes in an entertaining routine consisting of all forms of skipping. Open Tournament is a competition outside of the World Championships for less experienced skippers who still want to participate in a world level competition, or are preparing for next years FISAC-IRSF World Championships.

Q: How would you best describe the judging procedure of the freestyle routines?

A: The judges each get a specific paper with tables and charts specific for each judge specialization. Content judges have levels and appropriate tables and charts where they write down how many tricks of each level they saw in a routine. Required elements judges have charts a list of required elements and give points accordingly. Presentation judge has list of focuses and either award or take off points mostly on a scale 1 to 10. The head judge together with required elements judge and presentation judge counts mistakes and write down mistake points. The highest and the lowest scores are left out and the rest of the 7 closest scores are averaged. All the scores from all the judges are then typed into a computer program that

produces the final score of the routine. Judges do not count the final scores themselves nor are taught how to do it. Q: Why are you competing and judging under FISAC-IRSF and what are the benefits of it according to your opinion?

A: In Belgium skippers compete under teams. Team affiliation is the skippers affiliation with the chosen organization. Skippers do not have a lot of power to change that, that is the coaches responsibility. I myself find the FISAC-IRSF rules much stricter, with less room for mistakes, but also less room for creativity. This leaves our skippers with routines that are clean with minimum mistakes and rather risk free. This of course also creates routines that are rather all alike. I myself give extra points in competitions to any skipper that looks up during their freestyle routine. This is simply something that is not considered very important in FISAC-IRSF rules and skippers therefore focus much more on making minimum mistakes. It is interesting to see skippers from WJRF during summer camps teaching complicated wraps and releases that we rarely ever get to learn due to it's unreliability.

Q: Do the rules allow second attempt due to broken rope in speed and freestyle events in FISAC-IRSF competitions?

A: Yes, I can't imagine they wouldn't. It's not extremely common. Skippers try to avoid this situation from happening, but the ropes are simply not durable enough to last. I think that during my last World Championships there were only about two or three re-skips due to broken ropes. A: In Belgium skippers compete under teams. Team affiliation is the skippers affiliation with the chosen organization. Skippers do not have a lot of power to change that, that is the coaches responsibility. I myself find the FISAC-IRSF rules much stricter, with less room for mistakes, but also less room for creativity. This leaves our skippers with routines that are clean with minimum mistakes and rather risk free. This of course also creates routines that are rather all alike. I myself give extra points in competitions to any skipper that looks up during their freestyle routine. This is simply something that is not considered very important in FISAC-IRSF rules and skippers therefore focus much more on making minimum mistakes. It is interesting to see skippers from WJRF during summer camps teaching complicated wraps and releases that we rarely ever get to learn due to it's unreliability.

Příloha č. 3 – rozhovor s rozhodčí Anežkou Bočkovou (ČR) ohledně pravidel dané organizace

Otázky zodpovězené osobně v průběhu školení rozhodčích WJRF úrovně 1.

Otázka: Jak probíhá hodnocení disciplín Freestyle u WJRF?

Odpověď: U WJRF je v panelu rozhodčích 7 rozhodčích. Sedí vždy v pořadí: rozhodčí obsahu, rozhodčí prezentace, rozhodčí obsahu, hlavní rozhodčí, rozhodčí prezentace, rozhodčí obsahu, rozhodčí prezentace. Rozhodčí obsahu udělují dohromady 6 bodů. Čtyři body za obtížnost na základě triků v sestavě a 2 body za denzitu, neboli početnost triků v sestavě a jak rychle za sebou byly provedeny, zdali tam byly větší pauzy, nebo triky navazovaly ihned na sebe. Dále rozhodčí prezentace udělují 4 body. Dva body za technickou stránku (správnou techniku, výraz v obličeji, úsměv, držení těla a celkový dojem) a za originalitu (neobvyklé triky, kombinace atd.). Hlavní rozhodčí má na starost srážky za chyby, nedodržení povinných prvků, nedodržení soutěžního času a soutěžního prostoru. Každý rozhodčí výsledky zapisuje na papír, kde je předem připravena kolonka s bodovým rozmezím.

Otázka: V pravidlech se píše, že hlavní rozhodčí uděluje srážky za chyby, jež se následně odečítají z finální známky za prezentaci, avšak celková srážka za chyby může být maximálně dva body, nebo dokud technická známka za prezentaci nebude na nulové hodnotě. Znamená to, že lze při sestavě ztratit za chyby maximálně 2 body?

Odpověď: Ano. Maximální dedukce za chyby jsou 2 body. Hlavní rozhodčí kliká za každou chybu (malou), pokud chyba trvá déle než 2 sekundy, klikne znovu a takto se počítá velká chyba. Za jednu chybu může rozhodčí kliknout maximálně dvakrát. Za celou dobu sestavy může kliknout maximálně desetkrát. Nezáleží pak tedy, jestli v sestavě bylo 15 chyb, nebo 15 chyb, výsledek bude stejný.

Otázka: Je v pravidlech povolen opakovaný pokus při rozbití švihadla?

Odpověď: Ne, toto pravidlo bylo pro letošní rok 2018 zrušeno. Důvodem byl velký počet opakovaných pokusů z minulých let. Soutěž byla často prodloužena i o několik hodin. Dobrý stav švihadla je zodpovědností každého skokana.

Otázka: Proč jsi si vybrala soutěžit a rozhodovat u WJRF?

Odpověď: Když jsem přijela na své první mistrovství světa pod záštitou této organizace, byla jsem unešená přístupem všech přítomných. Hlavně organizátoři a zakladatelé WJRF. Všichni fungují jako jedna velká rodina. Měla jsem pocit, že mě mezi sebe přijali s nadšením. Dobrovolníci ze strany rodičů a bývalých skokanů vždy pomáhají s organizací s ochotou a neuvěřitelným elánem. Rozvíjí se tam nejen sounáležitost a sportovní duch, ale ve velké míře hlavně kreativita skokanů. Všichni se mezi sebou podporují a zároveň zdravě soutěží.

Příloha č. 4 – Rozhovor s Adrienn Banhegyi (Maďarsko), bývalou několikanásobnou mistryní světa ve skákání přes švihadlo a performerkou Cirque du Soleil

Rozhovor na základě e-mailové korespondence.

Q: When you competed in Toronto in 2006 do you remember what were the results of the two girls with closest score to yours? I'm using the video on youtube, you say it was 267 triple unders and I'd like to know what was the second best score. Do you remember?

A: I will check. I don't remember exactly. But the next was around 100, maybe 130.

Q: In fisac the rule now is that if a skipper makes a mistake before the 30th jump, they are entitled a re-jump immediately after they say it. In WJRF the rule is about the same with the exception that it is the 15th jump. What do you think? Out of experience does it make sense?

A: I think it is not a bad rule. There was a time when there was only one chance. As for the number exactly I think at high level, 15 is very little, I would go with 30. For the audience, I found it interesting and entertaining that you can go back for a second attempt to beat the ones after you. If you happened to be start as the first one. You can have a great score. But if someone on the same level, is a good competitor she can do more after seeing your results. So why not give a second chance. We did it in European masters. Some time ago, it is hard, but that makes it interesting. If you can do two times a big number, the audience loves it.

Q: According to WJRF rules, you are no longer allowed a re-jump if your rope breaks. FISAC-IRSF still allows it. What do you think about that?

A: I think that the rope problems are not the major problems at competitions. It is minimal. Maybe one or two people had it out of 200. Plus, the rope status depends on the actual temperature in the gym, if we talk about freestyle. For me, re-jump after rope break is ok There was a time when we had two chances. I found it cool, because if you are ranked as first and you don't see the number of the others you can still go back after a good score to try to beat a higher score of someone else. Maybe interesting to allow competitors put a spare rope on the field. I do that in the shows. Just in case, the rope breaks. I had it few times like that, over the last 25 years, that even if I checked the rope 10 times, it broke - e.g. TV show in Chicago live, -10 C in the studio – our plastic ropes are not able to handle it. I think it is not fair to take away the chance from a competitor due to a broken rope.

Q: I noticed during camp and competitions that jumpers from the US use the short handles for freestyle, whereas most european skippers use the long handles. You do too. Why do you think that is?

A: I'm not sure why they like the short ones. We used to have the short handles when I was younger, but once we got hold of the long handles, I never switched to the short ones. I think you could say that most people in europe prefer the long ones. The long handle, in my opinion, makes the releases and crosses look more elegant and is also a lot more comfortable. Easier as well.

Q: Whats interesting now I think is the way they judge freestyle differently in WJRF and FISAC-IRSF. I'm curious about how they plan to put it all together in the future. Any ideas on that? I know you were a big supporter of this step.

A: For the Union, I think it is a huge goal to entertain the public – not just the skippers. So far non of the federations have really pleased the audience. There is hardly any "regular" audience at a competition. It's also due to having people in both federations who did not really do that much in jump rope. Anyway. That's a different topic

9.2 Přílohy – obrázky

Obrázek č. 1 – jeden skokan s jedním švihadlem v základním postavení (open)

Obrázek č. 2 – dva skokani v základním postavení wheel formation

Obrázek č. 3 – tři skokani v základním postavení double dutch

Obrázek č. 4 – různé druhy švihadel používané v rope skippingu

Obrázek č. 5 – korálkové švihadlo s dlouhou rukojetí

Obrázek č. 6 – korálkové švihadlo s krátkou rukojetí

Obrázek č. 7 – kabelové švihadlo s dlouhou rukojetí

Obrázek č. 8 – švihadlo na rychlostní disciplíny

Obrázek č. 9a – single rope speed pohled zepředu

Obrázek č. 9b – single rope speed pohled z boku

Obrázek č. 10 – základní trik cross

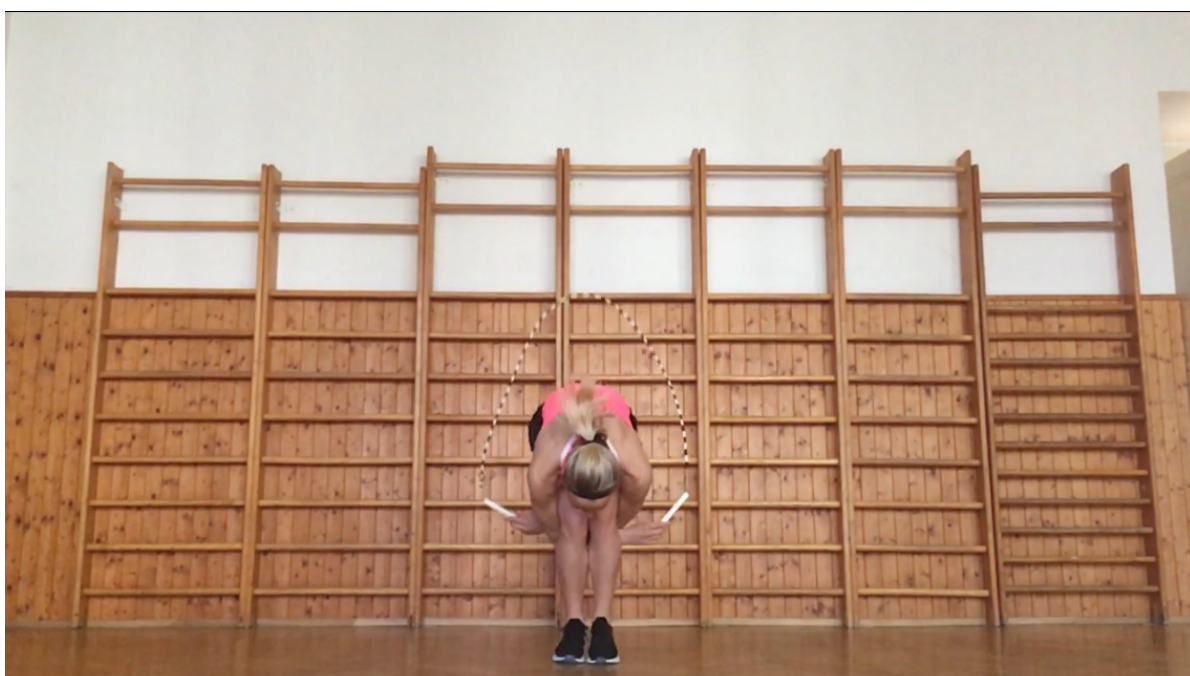
Obrázek č. 11 – trik toad

Obrázek č. 12 – trik EB

Obrázek č. 13 – trik AS

Obrázek č. 14 – trik CL

Obrázek č. 15 – trik inverse toad

Obrázek č. 16 – trik elephant toad

Obrázek č. 17 – trik TS

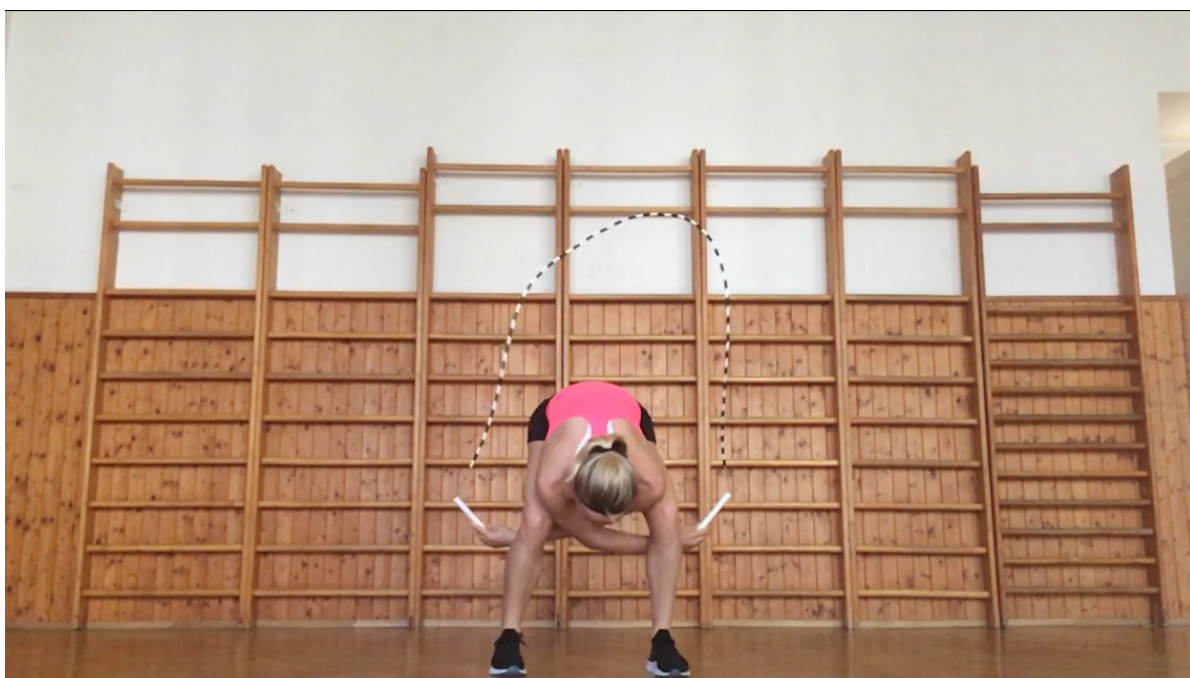
Obrázek 18 – trik KN

Obrázek č. 19 – trik crougar

Obrázek č. 20 – trik caboose

Obrázek č. 21 – trik side swing

Obrázek č. 22 – trik TJ v druhé fázi toad

Obrázek č. 23 – trik push-up

Obrázek č. 24 – trik frog

Obrázek č. 25 – trik split

Obrázek č. 26 – release ve vzduchu

Obrázek č. 27 – omotání kolem ruky

Obrázek č. 28 – wheel formation

Obrázek č. 29 – wheel formation trik cross

Obrázek č. 30 – wheel formation trik toad

Obrázek č. 31 – základní postavení pro disciplínu Double Dutch Speed

Obrázek č. 32 – výměna, nebo tzv. switch u disciplíny Double Dutch Speed

Obrázek č. 33 – Double Dutch trik frog

Obrázek č. 34 – Double Dutch trik crab

Obrázek č. 35a – Double Dutch příprava na přesun z triku frog do triku push-up

Obrázek č. 35b – letová fáze při přesunu z triku frog do triku push up

Obrázek č. 36a – trik suicide (přípravná fáze)

Obrázek č. 36b – trik suicide (letová fáze)

Obrázek č. 36c – trik suicide (fáze dopadu)

Obrázek č. 37 – doskok dolními končetinami na záda druhého skokana ve triku push up

Obrázek č. 38 – dopomoc jednoho skokana do druhého triku ve triku frog na jedné ruce

Obrázek č. 39 – varianta triku subway ve dvojici

Obrázek č. 40 – točící skokan (vpravo) má jednu paži v pozici crougar

